DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 52. Środa, 5 (17) Marca. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5; — kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na mies

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczanie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom.—Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 5 (17) Marca.

Zaliczenie. — Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym, z d. 26 lutego, jenerał-gubernator finlandzki i dowodzący wojskami okręgu wojennego finlandzkiego, jenerał-adjutant, jenerał-lejtnant hrabia *Adlerberg 3-ci*, zaliczony został do fińskiego batalionu strzelców gwardji, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków i tytułu.

Ordery. — Najjaśniejszy Pan, w dniu 26 lutego Najłaskawiej udzielić raczył niżej wymienionym osobom wojska dońskiego następujące ordery: jenerał-majorom: naczelnikowi sztabu *Fominowi* i atamanowi 4-go oddziału *Jeżowowi* — św. Stanisława 1-ej kl., pierwszemu z mieczami nad orderem; starszemu członkowi zarządu wojskowego, szambelanowi dworu Jego Cesarskiej Mości, rzeczywistemu radcy stanu *Bokowowi* — św. Włodzimierza 3-ej kl. *(Rus. Inw.)*

Naminacje. — Z rozporządzenia kuratora okręgu naukowego warszawskiego, mianowani zostali: kierujący klasą rysunków, kamerjunkier Cyprian *Lachnicki* — członkiem komitetu dla egzaminowania artystów; docent nauk historycznych, zagraniczny doktor filozofji Adolf *Pawiński* — p. o. adjunkta w szkole głównej warszawskiej, na katedrze historji powszechnej; profesor nadzwyczajny katedry prawa kryminalnego i procedury, doktor prawa szkoły gł. warsz. Walenty *Miklaszewski* — p. o. profesora zwyczajnego tejże katedry w szkole gł. warsz.; p. o. adjunkta katedry prawa rzymskiego, doktor praw szkoły gł. warsz. Władysław *Okęcki* — p. o. profesora nadzwyczajnego pomienionej katedry tejże szkoły; docent katedry historji prawa narodów słowiańskich, magister prawa szk. gł. warsz. Henryk *Hofman* — p. o. adjunkta pomienionej katedry tejże szkoły; ordynator szpitala wojskowego warszawsko-ujazdowskiego, b. prozektor szk. gł. warsz., doktor medycyny Juljan *Kosiński* — profesorem nadzwyczajnym katedry chirurgji w tejże szkole; p. o. profesora nadzwyczajnego katedry procedury cywilnej i prawa handlowego w szk. gł. warsz.,

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

XVI.

(Ciąg dalszy *).

— Pozwól, kochany towarzyszu, polecić twoim względom i życzliwości, naszego nowego przyjaciela pana Pawła, wybornego chłopca, nie mającego rodziców a którego zamierzamy wprowadzić w świat i otworzyć przed nim karjerę...

Na te słowa wymówione z pewnym naciskiem i objaśnione szczególniejszym uśmiechem Mascarota, Katenak podskoczył w krześle i zawołał:

— Do pioruna! Czemuż nie powiedziałeś mi tego od razu!

Widocznie, powiernik księcia de Champdoce, teraz dopiero domyślił się planów rajfura.

XVII.

Margrabia de Croisenois spóźniał się zawsze i wszędzie. Był to jego system postępowania, który zamienił się w manję.

Być może, iż tym sposobem pragnął nadać sobie powagę lub oryginalność—jeżeli tak... mylił się w rachubie, albowiem człowiek prawdziwie zręczny, mało się troszczy o to czy wcześniej lub później przybędzie—lecz stara się ukazać wtedy, gdy obecność jego jest pożądaną.

Umieć w czas przybyć, stanowi całą sztukę życia — i w tem może leży cała tajemnica wielu świetnych i nagłych powodzeń.

Mascarot oznaczył margrabiemu schadzkę na godzinę jedynastą — on przecież zjawił się dopiero po dwunastej i wszedł do gabinetu rajfura, wystrojony elegancko, w świeżych rękawiczkach, z binoklami na nosie i laseczką w ręku. W całem obejściu się, postawie i twarzy młodego panka, widoczną była pogardliwa obojętność, jaką zazwyczaj przybierają głupcy, ilekroć im się zdaje że obecnością swoją czynią komuś honor lub ustępstwo.

W trzydziestym piątym roku życia, Henryk de Croisenois zachował i przybierał umyślnie swobodne manjery dwudziestoletniego młodzieńca i ten sposób postępowania był jego rynsztunkiem w walkach światowych, usprawiedliwiającym wszelkie jego szaleństwa.

Mówiono o nim zwykle, usłyszawszy o jakimś nowym skandalu, w którym, rozumie się, „młody” margrabia miał najczynniejszy udział:

— Cóż chcecie! to szaleniec, prawdziwy student jeszcze! Nie można mu tego brać za złe, bo wreszcie, to takie poczciwe dziecko... a serce ma złote!

Jakże śmiać się musiał pan margrabia, słysząc taką o sobie opinję świata!

Był to bowiem zimny samolub i wyrachowany egoista; w życiu całem od dzieciństwa, nie uczuł on w sobie nigdy poczciwego popędu. Pod maską lekkomyślności, pan margrabia był zimnym karoterem, nawet prostym oszustem. Dowiódł zaś wysokiej zręczności w interesach, wystrychnąwszy na dudków nawet lichwiarzy z którymi miał stosunki. Znał też doskonale wszelkie prawne wykręty, tak, że mógłby w tym względzie zakasować nie jednego doświadczonego adwokata!

Jeżeli, przy takich przymiotach i usposobieniu Henryk de Croisenois zrujnował się do szczętu — pochodziło to z powodu, że próżność stanowiła w nim najsilniejszą namiętność. Chciał on prowadzić życie na taką samą skalę, jak ludzie o dziesięć razy bogatsi. Rozumie się że postępując w ten sposób, stracił szybko majątek i był już bliskim ostatecznej rozpaczy w chwili gdy Mascarot zbliżył się doń i podał mu rękę.

Bezczelny rozpustnik i zrujnowany egoista chwycił się tej ręki z rozpaczy, jak tonący chwyta się nawet

---

* Patrz N-ra z roku z. 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 270, 271, 273, 278, 280 284, 285, 286;—N-ra z r. b. 2, 4, 5, 7, 8, 9, 12, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 36, 39, 40, 41, 42, 43 44, 46, 47, 48, 49 i 50.

kandydat prawa uniwersytetu petersburgskiego, asesor kolegjalny Hipolit *Chwalibog* — p. o. profesora zwyczajnego tejże katedry, z warunkiem pozyskania w ciągu lat trzech stopnia magistra praw w jednym z uniwersytetów Cesarstwa. *(Okól. okr. nauk. warsz. z m. lutego 1869 r.)*

Najwyższy rozkaz o kontrolowych stacjach telegraficznych. — Najjaśniejszy Pan, na najpoddanniejszy wniosek ministra spraw wewnętrznych, w d. 7 lutego r. b., Najwyżej polecić raczył: 1) Dla kontrolowania korespondencji telegraficznej pomiędzy Rosją a Austrją urządzić ogólne stacje kontrolowe w Krakowie i w Żytomierzu. 2) Na stacją w Krakowie przeznaczyć dwóch starszych i 2-ch młodszych telegrafistów, z półtoraczną płacą podług kursu. 3) Dozwolić urzędnikom austrjackim odbywania służby na naszej stacji w Żytomierzu. 4) W razie zwiększenia się korespondencij powiększać liczbę urzędników w Krakowie w miarę istotnej potrzeby, podług uznania ministra spraw wewnętrznych. 5) Potrzebny na utrzymanie urzędników naszych w Krakowie koszt odnieść w r. 1869 napoczet ogólnych remanentów z dochodów telegraficznych, a od roku 1870 zamieszczać w budżecie wydziału telegrafów.

Dyrekcja Dróg Zelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 16 (28) b. m., jako pierwszym dniu świąt Wielkanocnych, jedynie tylko pociągi pospieszne kursować będą, mianowicie wychodzące z Warszawy o godzinie 6 min. 30 z rana i o godzinie 1 min. 33 po południu, tudzież przybywające do Warszawy o godzinie 3 po południu i o godzinie 8 min. 51 wieczorem. W dniu zaś następnym wszystkie pociągi osobowe i towarowe rozkładem jazdy objęte, wysłane będą, w obu kierunkach.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 5 (17) Marca.

Część półurzędowej prasy francuzkiej tyle narobiła wrzawy co do sporu francuzko-belgickiego, że trudno było poznać prawdziwy jego stan. Teraz kiedy zaczyna się sprawa ta wyjaśniać, okazuje się, iż stan jej wcale się nie zmienił i dotąd nie nastąpiło jeszcze porozumienie pomiędzy Francją i Belgją. Nawet dziennik *M. Post*, który pierwszy podał wiadomość o ustanowieniu komisji międzynarodowej, obecnie donosi, że jeszcze nie porozumiano się co do podstaw obrad tej komisji. *La Patrie* przyznaje, że Anglja proponowała dla załatwienia sporu pomiędzy Francją i Belgją: albo utworzenie komisji mięszanej, albo polubowny sąd trzeciego mocarstwa. Ponieważ ustanowienie komisji staje się mało prawdopodobnem, wobec tego, iż dwa mocarstwa nie mogą się porozumieć co do podstaw jej obrad, przeto pozostaje tylko pośrednictwo trzeciego mocarstwa, a wiadomość o proponowaniu go przez Anglję, potwierdził wczorajszy nasz telegram. Lecz czy Belgja przystanie na tę drogę, także zdaje się wątpliwem, gdyż w każdym razie byłoby to mięszaniem się obcego mocarstwa do jej spraw wewnętrznych. — Tymczasem półurzędowe dzienniki francuzkie przedstawiają tę sprawę w uspakajającem świetle, ale co dziwniejsza, iż *Constitutionnel* ośmiela się utrzymywać, że całą wrzawę w tej sprawie utworzyły dzienniki zagraniczne, kiedy jedynie tylko groźbom dzienników półurzędowych paryzkich przypisywać należy obawy, jakie sprawa ta wywołała.

W Paryżu rozpuszczona była pogłoska, iż rząd holenderski także odmówił zatwierdzenia umowy kompanji wschodniej kolei żelaznej francuzkiej z kompanjami holenderskich kolei żelaznych, na mocy której kompanja wschodnia miała objąć zarząd linji z Leodjum do Eindhoven. Bezpośrednio zaprzeczono wiadomości o tej odmowie z Hagi, a teraz okazuje się, iż podobna umowa nie była wcale zawarta, zatem nie mogła być przedstawiana do zatwierdzenia rządowi holenderskiemu. — W Holandji, w kraju gdzie właśnie wymyślony został podatek stemplowy, izba druga uchwaliła obecnie zniesienie opłaty stemplowej od dzienników.

W komitecie konstytucyjnym izby niższej wiedeńskiej rady państwa zaczęły się toczyć obrady nad żądaniami sejmu galicyjskiego, lecz ministrowie nie udzielili w tym komitecie żadnych objaśnień o zamiarach rządu, przeciwnie nawet, pragnęli szczegółowych motywów żądań galicyjskich, co dało powód jednemu z delegatów galicyjskich do oświadczenia p. Giskrze, iż widać gabinet pragnie odroczenia tej kwestji na czas nieograniczony, i chce zmusić delegatów galicyjskich do użycia ostatecznych środków. Z tego miał wywiązać się żywy spór pomiędzy wspomnionym delegatem a p. Giskrą. Z drugiej strony zapewniają, że zastępujący prezesa gabinetu, p. Taaffe oświadczył przewódcy delegatów galicyjskich, iż gabinet gotów jest spełnić wszystkie żądania ich sejmu o ile takowe zgadzają się z konstytucją, lecz rewizji konstytucji będzie się opierał wszelkiemi siłami. Ponieważ w ten sposób zaledwie mała cząstka żądań sejmu galicyjskiego, mogłaby być zaspokojona, przewidują możliwość przesilenia gabinetowego, w razie gdyby delegaci galicyjscy, a za nimi słoweńscy i inni opuścili izbę. — Tymczasem dziennik *Vaterland* znów podał pogłoskę o usunięciu się barona Beusta i zajęciu jego miejsca przez hr. Andrassy. Już tyle razy głosił to *Vaterland*, iż do jego doniesień mało przywiązują wiary. — Na konferencji biskupów obradującej w Wiedniu, biskup z Graetz postawił wniosek, aby rzucić klątwę na cały gabinet przedlitawski, i zaledwie kardynał Rauscher potrafił skłonić konferencję do zaniechania tego wniosku.

Z Madrytu donoszą, że komisja do wypracowania konstytucji, po przybyciu jej prezesa p. Olozagi, z podwojoną gorliwością wzięła się do dzieła będącego już na ukończeniu. Dla Hiszpanji niezbędnem jest jak najprędsze załatwienie tej sprawy, gdyż ludność tamtejsza, nie przywykła do życia parlamentarnego, za najmniejszym pozorem daje się powodować do rozruchów. Tak, w Maladze miała miejsce bójka pomiędzy policją a sprzedającymi tytoń, którzy sądzili, iż wzięcie przez kortezy pod rozwagę projektu zniesienia monopolu tabacznego, już jest jednoznacznem z jego zniesieniem. Wzięcie pod rozwagę przez kortezy projektu stronnictwa republikańskiego co do zniesienia konskrypcji, także dało powód do nieporozumień, którym położyło tamę rozporządzenie rządu, zalecające, nie przerywać robót przygotowawczych do konskrypcji.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Wiedeń, *17 (5) marca.* Dzisiejsza *N. fr. Presse* donosi, że blizkiem jest zadowalniające załatwienie francuzko-belgickiej kwestji kolei żelaznych.

Konstantynopol, *16 (4) marca.* Posłem greckim ma tu być Rangabe. — Słychać, że Porta ma uorganizować landwerę, składającą się z chrześcian tureckich.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 15 (3) marca. Die Presse* donosi w swym dzisiejszym numerze wieczornym: Król Wiktor Emanuel polecił margrabiemu Pepoli, swemu posłowi w Wiedniu, podziękować cesarzowi Franciszkowi-Józefowi za uczucia przyjacielskie i pokrewne, jakie cesarz wynurzył królowi w dniu jego imienin za pośrednictwem bar. Kübeck'a, posła austrjackiego we Florencji. (*Wolffs T. B.*).

* *Wiedeń, 15 (3) marca.* Izba deputowanych odrzuciła prawie jednomyślnie, po kilkogodzinnych rozprawach, wniosek co do przejścia do porządku dziennego w przedmiocie prawa o landwerze. *(Tamże).*

---

rozpalonego żelaza. zrozumiał bowiem odrazu, że taki człowiek jak rajfur, nic darmo nie czyni i za pożyczane mu hojnie złoto zażąda usług, które mogłyby splamić nawet najbrudniejszą istotę. Lecz jeśli takie przeświadczenie niepokoiło pana margrabiego w głębi duszy — pozornie jednak miał on minę człowieka zadowolnionego zupełnie i swobodnego całkiem Z taką też fizjonomją zjawił się w gabinecie Mascarota i pozdrowiwszy lekko zgromadzone tam osoby, ozwał się do rajfura:

— Widzę, że pozwoliłem ci czekać na siebie, kochany panie... doprawdy, żałuję mocno... ale miałem zajęcia... Lecz teraz, jestem zupełnie na pańskie rozkazy i jeżeli życzysz sobie pomówić ze mną, zaczekam chętnie aż się załatwisz z temi szanownemi panami.

To rzekłszy, pociągnął kilka razy z gasnącego cygara, puszczając kłęby dymu w oczy rajfura.

Chociaż całe to przemówienie i sposób wzięcia się margrabiego, tchnęło najwyszukańszem lekceważeniem i niegrzecznością, zacny Baptysta nie uraził się zgoła. pomimo że nie mógł znosić tytuniowego dymu. Ludzie silnego charakteru nie obrażają się nigdy na tych, których jednem dotknięciem zgnieść mogą... Zresztą, Mascarot potrzebował pana de Croisenois — był on albowiem jednym z główniejszych pionów na jego szachownicy — odpowiedział mu więc grzecznie:

— Zaczynaliśmy już rozpaczać oczekując na pana tak długo... mówię my, dla tego że ci panowie przybyli tu właśnie dla pana, czyli raczej dla załatwienia naszych wspólnych interesów.

Margrabia nie raczył nawet ukryć niezadowolenia jakie sprawiło mu przypuszczenie do interesu tylu nowych osób.

— Ci panowie, ciągnął dalej rajfur, są moimi wspólnikami. Przedstawiam panu doktora Hortebize, adwokata Katenaka i... dodał wskazując na Pawła... naszego sekretarza.

To przedstawienie miało jakąś komiczną powagę, bo jeżeli margrabia nie czuł się zadowolonym z poznania wspólników rajfura, Katenak o mało się nie wściekł widząc, że Mascarot odkrywa tajemnicę stowarzyszenia przed obcym człowiekiem.

Nawet i Hortebize, pomimo ślepego zaufania jakie miał w swoim przyjacielu Baptyście, nie mógł ukryć pewnego żdziwienia.

Co się tycze Pawła - ten zamienił się cały w słuch i wzrok—nie chcąc stracić nie tylko żadnego słowa, ani jednego gestu obecnych.

Sam tylko rajfur zachował ciągle krew zimną, właściwą człowiekowi, który mając przed sobą cel wytknięty—idzie doń prosto, jak kula, nie zważając na żadne przeszkody.

— Panie margrabio, rzekł, spostrzegłszy że Henryk de Croisenois już usiadł—nie pozostawię pana ani jednej minuty w niepewności... Przystąpię wprost do rzeczy, albowiem sądzę że wszelka dyplomacja zbyteczną jest pomiędzy takiemi, jak my ludźmi...

To połączenie go w liczbie mnogiej z osobą rajfura, wydało się margrabiemu tak osobliwszem, iż odrzekł z tonem najwyraźniejszego szyderstwa.

— O! pochlebiasz mi, kochany panie...

Okulary Mascarota, poprawione przezeń w tej chwili, zdawały się odpowiadać margrabiemu „nudzisz mnie głupcze!"

Już to Hortebize twierdził zawsze, że okulary przyjaciela Babtysty umiały mówić...

— Wyznam panu, bez żadnych ogródek, panie margrabio, rzekł znowu Mascarot, że małżeństwo pańskie można uważać za zawarte prawie, jeżeli się to podoba mnie i moim wspólnikom. Możemy już panu zapewnić najgorliwsze poparcie ze strony rodziców dziedziczki, t. j. hrabiostwa de Mussidan obojga... lecz idzie jeszcze o pozyskanie zezwolenia samej panny.

Oh! przerwał z miną zwycięzcy, margrabia—pozyskam je niezawodnie... Każda epoka ma swoje przepisy uwodzenia... Wystudjowałem z gruntu przepisy najnowszej: Przyrzeknę tedy mojej przyszłej żonie najpiękniejszy ekwipaż z całego Paryża—lożę w operze włoskiej, kredyt nieograniczony u Van Klopena i zupełną swobodę w życiu... Pokażcie mi taką pannę, któraby oparła się takim przyrzeczeniom?.. Mogę więc być pewnym zezwolenia hrabianki de Mussidan—lecz pod warunkiem, że będę zaprezentowany przez osobę posiadającą poważanie i wpływ w domu rodziców panny.

(d. c. n.).

* *Paryż, 14 (2) marca.* Dziennik *Public* oświadcza, że bezzasadną jest wiadomość, jakoby rząd francuzki przesłał kilku mocarstwom komunikacje w przedmiocie sprawy belgickiej. (*Tamże*).

* *Berlin, 13 (1) marca.* Zapewniają, że rząd austrjacki oświadczył, iż nie życzy sobie zastąpienia barona Werthera w Wiedniu. — Potwierdza się wiadomość, że rząd angielski ofiarował swoje pośrednictwo w sprawie franko-belgijskiej. *(Cor. Hav Bul.)*

* *Bruksela, 15 (3) marca.* Do *Ind. belge* telegrafują z Londynu o następującej pogłosce: Królowa Wiktorja pisała do cesarza Napoleona i do króla belgów listy własnoręczne w kwestji dróg żelaznych. (*Wolffs T. B.*).

* *Haga, 13 (1) marca.* Druga izba przyjęła 41 głosami przeciw 31, prawo o zniesieniu stempla od dzienników; prawo to nabędzie moc obowiązującą z d. 1-m lipca r. b. Suma potrzebna na pokrycie niedoboru, jaki ztąd wyniknie, uchwaloną została 56 głosami przeciw 15-u. (*Tamże).*

* *Londyn, 15 (3) marca. Morning Post* obstaje przy podanej przez siebie wiadomości w przedmiocie ustanowienia komisji mięszanej dla załatwienia sporu belgicko-francuzkiego, lecz nadmienia, że podstawa dla układów nie została jeszcze obmyślana. (*Tamże*).

* *Belgrad, 13 (1) marca.* W Belgradzie zajmują się jak najusilniej kolejami żelaznemi. Dzienniki półurzędowe serbskie dowodzą, że linja projektowana przez Portę w Bośnji jest nadzwyczaj trudną do wykonania, tę kosztowną i prawie niemożebną, i że szkodzić jej będzie linja kolei serbskiej, na którą kilka towarzystw żąda upoważnienia. Dodają one, że linja kolei w Bośnji przyniosłaby uszczerbek interesom Serbji, która w każdym razie zbuduje własną swoją kolej. (*Cor. Hav. Bul.*)

---

* (Nabożeństwa). We wtorek, 18 lutego (2 marca), w petrokowskiej cerkwi prawosławnej odprawione zostało nabożeństwo żałobne za spoczywającego w Bogu Najjaśniejszego Cesarza Mikołaja I, w obecności gubernatora, oraz władz wojskowych i cywilnych. — W dniu uroczystym rocznicy wstąpienia na tron Najjaśniejszego Cesarza Aleksandra Mikołajewicza, 19 lutego (3 marca), w cerkwi prawosławnej i w kościele katolickim parafialnym w Petrokowie, odprawione zostały nabożeństwa z modłami dziękczynnemi, w obecności gubernatora, zwierzchników władz, oraz wszystkich urzędników cywilnych i wojskowych. Także nabożeństwa odprawione zostały w kościele ewangielickim i w synagodze żydowskiej. Następnie odbyła się parada kościelna 38-go pułku tobolskiego piechoty Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Sergjusza Aleksandrowicza, bataljonu gubernjalnego i pułku kozaków N° 58, konsystujących w Petrokowie. Wieczorem w klubie ruskim dany był bal i miasto było uiluminowane. (*Dzien. gub. petrokowski.)*

* Z Częstochowa. *(Korespondencja Dziennika Warszawskiego)*. W upłynionym czasie w Częstochowie obchodzonemi były dwie uroczystości a mianowicie: pierwsza w d. 14 (26) lutego, tysiącletnia pamiątka zgonu znanego powszechnie w narodach słowiańskich św. Cyryla, która uczczoną została odprawieniem nabożeństw, tak w katolickim kościele jakoteż prawosławnej cerkwi, w obec licznie zgromadzonych oficerów, urzędników i obywateli miasta; — druga w d. 19 lutego (3 marca) rocznica wstąpienia na Wszech Rosyjski Tron, Najmiłościwiej Panującego nam Najjaśniejszego Aleksandra II-go Cesarza i Króla, a zarazem radosna rocznica uwłaszczenia włościan, z nadaniem im odpowiednich praw i prerogatyw. W dniu tym z własnego natchnienia zebrała się znaczna liczba włościan ze swymi wójtami gmin na czele do Częstochowa, gdzie w świątyniach wszelkich wyznań odprawione były dziękczynne nabożeństwa za pomyślność Najjaśniejszego Pana i Jego Najdostojniejszej Rodziny. Najprzód modły zaczęto w żydowskiej bóżnicy, stosowną przemową zastępcy rabina; nabożeństwo to przy licznie zgromadzonej ludności i w obecności władz wojskowych i cywilnych zakończone było odśpiewaniem hymnu narodowego. Następnie rozpoczęło się nabożeństwo w katolickim kościele, w obec tłumnie zebranych włościan, wójtów gmin, obywateli miasta i władz; wikarjusz parfjalnego kościoła, wyjaśnił dobitnie włościanom łaski i dobrodziejstwa zlane na tę klasę ludności przez dobrotliwego Monarchę, porównywając ich stan przeszłego poddaństwa z teraźniejszem usamowolnieniem. Po wzniesieniu gorących modłów na intencję Najjaśniejszego Pana i całej Jego Najdostojniejszej Rodziny, nabożeństwo zakończonem zostało również odśpiewaniem narodowego hymnu przez uczniów klasycznego progimnazjum, poczem wszyscy obecni udali się do prawosławnej cerkwi, w której z wszelką uroczystością odprawioną była liturgja, i dziękczynne nabożeństwo za pomyślność Monarchy i całego domu Ich Cesarskich Mości. Następnie na placu przed cerkwią odbytą została parada wojskowa, przyczem muzyka wojskowa odegrała narodowy hymn, przy nieustających okrzykach „hura." Po paradzie wojskowej naczelnik powiatu major Kaszerininow, zaprosił do siebie na śniadanie wszystkich wójtów gmin jak również wojskowych i cywilnych urzędników; przy gościnnem i serdecznem przyjęciu gospodarza, wójci gmin wznieśli toast za zdrowie i pomyślność Najjaśniejszego Cesarza, który wszyscy spełniwszy z uczuciem wdzięczności, jednomyślnie zabrzmieli okrzykami „hura"; drugi toast wznieśli za zdrowie petrokowskiego gubernatora j. w. Kochanowa, trzeci za zdrowie naczelnika powiatu. Następnie jednomyślnie wzniesiono zdrowie wójtów gmin i zaproszono ich aby dla przepędzenia reszty tak pamiątkowego dnia wieczorem przybyli do sali resursy częstochowskiej dla podzielenia wspólnie zabawy. Po ukończonem śniadaniu wszyscy goszczący udali się na przechadzkę w aleje miasta, w których trzy muzyki, dwie wojskowe i jedna przechodząca z Czech, w różnych punktach rozstawione, uprzyjemniały spacer. Spacerowi temu za nadejściem zmroku dodały świetności gustownie urządzone i rzęsisto oświetlone transparenta z odpowiedniemi cyframi: przed kwaterą naczelnika dywizji, przed mieszkaniem naczelnika powiatu, na gmachu klasycznego progimnazjum, na ratuszu i na kancelarji dywizji, oraz oświetlenie całej podłużnej alei różnokolorowemi latarkami, staraniem i gustem dowódcy konsystującego tu pułku piechoty. Wszystkie bez wyjątku domy miasta odpowiednio uiluminowanemi były a szczególniej też gmach gdzie się mieści częstochowska wspólna resursa, w sali której bardzo gustownie wyrobiony i w girlandy przystrojony transparent z cyframi Najjaśniejszych Państwa świetny przedstawiał widok. Od godziny zaś 9 z wieczora poczęli się zbierać w sali rzeczonej goście, o godzinie wpół do dziesiątej rozpoczęły się tańce; zabawa odbywała się ochoczo, tem bardziej że było dość dam tańczących, słowem licznie zebrane grono z wojskowych, urzędników, wójtów gmin, kupców i obywateli miasta w jedno ogniwo zlane, swobodnie przedłużało zabawę do godziny 4 zrana. *R.....ski.*

---

* (Sala audjencji sądu kryminalnego w Warszawie). W tutejszym sądzie kryminalnym sądzone są często sprawy, które budząc interes i ciekawość powszechną, sprowadzają tłumy pragnące w tym przybytku wymiaru sprawiedliwości karnej, powziąść gruntowną wiadomość o szczegółach zbrodni, pragną usłyszeć wymowne obrony, głos urzędu publicznego literę i ducha prawa z taką zawsze gruntownością wyświetlający, tudzież wyrzeczenie sądowe. Cisną tu się krewni i znajomi podsądnego, młodzi adepci prawa szukający praktycznej informacji i nauki, tudzież inteligentna różnych warstw i płci publiczność, nie obojętna na przebieg spraw całe społeczeństwo niekiedy obchodzących. Mimo to wszakże, sala audjencjonalna tutejszego sądu kryminalnego tak jest małą, że zaledwie kilkadziesiąt pomieścić się w niej może osób, to też w kilku sprawach ostatnich jak Dolińskiej, Komajewskiego i literatów, ścisk był tak wielkim, że publiczność zatłoczywszy miejsce przed kratką, boczne i tylne pokoje, ustęp i korytarze, utrudniła nawet przeprowadzenie podsądnego, obrońcy przed kratkę dostać się nie mogli, a sędziowie i prokurator w tej części za kratką, która nigdy dla obcych nie powinna być dostępną, tłumnie otoczeni byli—i dla debatowania nad wyrokiem nie mogąc wycofać publiki, sami zmuszeni zostali przeciskać się do osobnego pokoju i potem wracać do sali obrad dla ogłoszenia wyroku. Okoliczności te prowadzą do koniecznego podania życzenia, aby większe sprawy interes ogólny budzące, sądzone były, za upoważnieniem władzy, w większej jakiej sali sądowego gmachu, ku czemu najodpowiedniejszą przedstawia sposobność wielka piętrowa sala w gmachu rządzącego senatu od strony ogrodu, przez żaden z wydziałów i żadne biuro nie zajęta. Że zaś, podobno, sąd kryminalny w Warszawie ma być przeniesionym do pałacu po b. komisji rządowej spraw wewnętrznych, warto by w istocie, aby przy urządzaniu lokalności dla sądu rzeczonego, nie przepomniano o urządzeniu sali audjencjonalnej i ustępu większych rozmiarów, któreby właśnie nie narażały sądu na dotychczasowe niedogodności i szczupłości w tej mierze ... tecznie odpowiadać mogły potrzebie publicznej. *ф.*

* (Kurjerek miejski). Reżyser dramatu i komedji, tak się nam krząta obecnie i tak pośpiesza z wystawieniem sztuk coraz nowych, szczególniej na scenie „Rozmaitości," a pisma codzienne zapowiadają tak często coraz świeżą ich serję w bliskiej przyszłości, że wśród tego chaosu nowalij scenicznych, łatwo pomylić się można! Daliśmy tego dowód w wczorajszym fejletonie teatralnym, gdzie oceniając przedstawioną onegdaj pierwszy raz, a przerobioną przez p. Kaszewskiego z francuzkiego oryginału na wiersz polski, komedję „Nieśmiały," przysądziliśmy ją panu Dzikowskiemu, autorowi niedawno przedstawionej „Kartki wyciętej," chociaż oryginalnie napisanej i również jak „Nieśmiały" p. Kaszewskiego, drukowanej poprzednio, w jednem z tygodniowych pism tutejszych. Nie zmienia to wprawdzie bynajmniej zdania jakie wyrzekliśmy wczoraj o „Nieśmiałym," jednakże na sprostowaniu pomyłki w nazwisku autora tej komedji, zyskuje bardzo p. Kaszewski, albowiem pochwały jakie oddaliśmy wczoraj literackiej wartości obrobienia w „Nieśmiałym," pozostaną przy nim, gdy przeciwnie, przygana udzielona przestarzałemu układowi scenicznemu tej komedji, zwraca się wyłącznie jużtylko do pana Edwarda Pailleton, podług komedji którego p. t. *„Mur mit yen,"* pan Kaszewski „Nieśmiałego" ułożył.

A teraz, powróciwszy jednym honor, drugim sławę... czyli, oddawszy co komu należy, powiedzmy kilka słów o wczorajszem, pierwszem w tym sezonie przedstawieniu „Mojżesza" Rossiniego przez artystów włoskich. Główną rolę sopranową, śpiewaną w przeszłych sezonach przez . Zacchi-Giovannoni, wykonała wczoraj panna Artôt, i wykonała ją świetnie — a jakkolwiek widoczna niedyspozycja w głosach, pp. Bessi i Carion'a, osłabiła cokolwiek to pierwsze przedstawienie „Mojżesza," przecież całość partycji, szczególniej też w ensamblach, wyszła szczęśliwie. Najbardziej jednak podobało się wyborne wykonanie sławnego finału w akcie 4-m, zaczynającego się od słów *„Mi manca la voce,"* po którym wszystkich artystów kilkakrotnie przywołano.

— Trupa tutejsza artystów włoskich, wzbogaci się wkrótce przybyciem z Petersburga p. Stagnio tenorzysty, który wystąpi najprzód w „Hugonotach" Meyerbeera, w roli Raula.

— Podawane wieści o trzykrotnem wystąpieniu p. Adeliny Patti na scenie tutejszej, podczas przejazdu z Petersburga tej sławnej śpiewaczki, nie są dotąd pewnemi. P. Merelli, dyrektor trupy artystów włoskich, udał się w tych dniach do Petersburga — słyszeliśmy, acz nie z pewnego źródła, że podróż ta ma związek z owem wystąpieniem u nas sławnej prima dony.

— Z koncertu, który p. Józef Wieniawski dać zamierza w przyszłą niedzielę w Lublinie, połowa dochodu przeznaczoną została do dyspozycji tamtejszego towarzystwa dobroczynności. Wieniawski gra swoje świetne koncerta w Lublinie na wybornym fortepjanie z tutejszej fabryki Krala i Zeydlera.

— W operze Donizettego „Marja di Rohan," którą artyści tutejsi przedstawić mają, główne partje przyjęli, p. Kwiecińska, oraz pp. Filleborn i Koehler.

— Obraz Matejki, Sędziwój, znany z wystawy tutejszej, podobno został nabyty przez jednego z obywateli gubernji wołyńskiej, za cenę 4,000 guldenów **w. a.**

— Przypominamy czytelnikom, że w dniu dzisiejszym odbędzie się koncert na dochód szpitala ewangelickiego, na którym da się słyszeć sławny wirtuoz fortepjanista, p. A. Zarzycki.

— Na koncercie p. Münchheimera, zapowiedzianym na przyszłą niedzielę, wykonanym będzie nieznany dotąd utwór pośmiertny Rossiniego—t. j. msza mała, o której wykonaniu w teatrze opery włoskiej w Paryżu, niedawno wspominaliśmy w naszej „Kronice muzykalnej."

— W przyszłą niedzielę, w auli szkoły głównej, przypada trzecia z kolei prelekcja profesora F. H. Lewestama, przedmiotem której będzie „Kupiec Wenecki." *Al.*

* (Do kroniki muzycznej) czerpiemy z *Signale für die musik. Welt* i z *Berl. Musik-Zeitung Echo*, następujące szczegóły: Mała msza pośmiertna Rossiniego, wykonana po raz pierwszy w Paryżu w teatrze opery włoskiej 16 (28) lutego, nie sprawiła wielkiego wrażenia i daleko jest niższa pod względem wartości muzycznej od „Stabat mater" tegoż autora. Wielkie piękności, godne kompozytora „Wilhelma Tella", rzadko gdzie się napotykają, a całość nie przewyższa wcale pierwszej lepszej mszy szkoły nowo-włoskiej. Instrumentacja jest bardzo skąpa. Co się tyczy samego wykonania, chóry prawie zupełnie nie były wyuczone i msza może zrobiłaby fiasco, gdyby jej nie uratowały solistki Alboni i Krauss, oraz pp. Nicolini i Agnesi; szczególniej podobały się numera: „Cum sancto spirito", i „Agnus Dei".— Papież rozkazał wyrestaurować w Rzymie wspaniały teatr Marcellusa. Budowa tego teatru w kolosalnych rozmiarach rozpoczęta została za Cezara, a ukończona za Augusta, który nadał mu nazwę od swego siostrzeńca Marcellusa. Arkady jedne na drugich spoczywające następują po sobie, licząc od dołu, w porządku doryckim, jońskim i korynckim. Dotąd dolne piętro (porządku doryckiego) wynajmowane było na sklepy, które teraz będą musiały się usunąć.— Sezon opery w Londynie po raz pierwszy złączonych trup opery pp. Maplesona i Gyce w teatrze Covent-Garden rozpoczyna się 18 (30) b. m. Tym sposobem na jednej scenie można będzie

tam słyszyć panny Tietjens, Nilsson, Lucca i Patti.— Do Nowego Jorku przybyła z Nowego Orleanu, po daniu tam 15 zapełnionych koncertów, 17-letnia Jozefina Filomeno (rodem z Chili), będąca wirtuozką i na skrzypcach i na fortepianie. Kształciła się ona w Paryżu na skrzypcach u Allarda, a na fortepianie u Guidaut. Z równą doskonałością gra koncerta Bethoveena i Mendelsohna na fortepian, jak i na skrzypce; Liszta i Thalberga, tak samo jak Vieuxtemps'a i Alarda.— Ole-Bull także sprawia furorę w Nowym Jorku. Powiadają, że jeszcze nigdy nie grał on tak jak teraz.— W Nowym Jorku niedawno toczył się zabawny proces. Pewien dziennikarz utrzymywał, że sławna czerwona barwa włosów aktorki, miss Lydji Tompsen, była sztuczna. Miss Lydja pospieszyła powierzyć swe włosy chemikowi do zbadania i na mocy jego opinji wytoczyła dziennikarzowi proces. Sąd skazał dziennikarza na odwołanie i na poniesienie kosztów badania chemicznego, oraz sądowych, motywując swój wyrok w ten sposób, że miss Tompson słusznie czuła się pokrzywdzoną wątpliwością o jej przymiocie, który stanowi „najważniejszą jej siłę przyciągającą". Trzeba przyznać, że motywa były dość złośliwe.

* (Wiadomości gospodarskie.—Ceny zboża). Z korespondencji z d. 10 marca r. b. z okolic gór święto-krzyzkich (pow. opatowski, gub. radomska), dowiadujemy się, że handel zbożowy w tamtejszych miasteczkach nader jest nieznaczny. O zarazie kartofli nie słychać. Owies najwięcej jest poszukiwany, płaci się za korzec po rs. 2 kop. 30 i więcej, i będzie jeszcze droższy z powodu zbliżającego się siewu; żyta płacą korzec rs. 3 k. 40, w tej samej cenie jęczmień i groch —Konia fornalskiego dostać można za rs. 40 do 50; najdroższa jest trzoda chlewna, mały prosiak zaledwie kwartał mieć mogący kosztuje rs. 6. Przyczyna drożyzny leży w urodzaju kartofli i ich taniości, które korzystniej jest spaść jak sprzedać

* (Jarmark na konie) odbyty w początku bieżącego miesiąca w Włodawie (pow. włodawski, gub. siedlecka), jak piszą w powyższej gazecie, nie był świetniejszy od skaryszewskiego. Koni wprawdzie było dosyć, ale kupujących brak zupełny.

* (Wypadki miejskie). W dniu wczorajszym, w cyrkule Łazienkowskim, pies wściekły ugryzł w nogę, Marjannę Szubek, 9-cioletnią dziewczynkę, córkę akuszerki i Celję Leselbaum szynkarkę, w palec wskazujący. Pies zabity, a chore pozostają na kuracji w swych mieszkaniach.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj*	rs. 1 kop.	12	*dziś*	rs. 1 kop.	12.
Za frank	„	„ — „	31	„	„ — „	31.
Za złoty reń.	„	„ — „	62	„	„ — „	62.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

---

* (Rocznica urodzin J. C. W. Cesarzewicza Następcy Tronu). We środę, 26 lutego (10 marca), w rocznicę urodzin Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy tronu, Jego Cesarska Wysokość przyjmował zwykłe powinszowania. Wieczorem miało miejsce w pałacu Aniczkowskim przedstawienie teatralne, stolica zaś była uiluminowaną. (*Birż. Wied.*).

* (Zwiedzenie pracowni). *Birż. Wied.* piszą: „Podając w tych dniach wiadomość o zwiedzeniu przez Najjaśniejszego Pana pracowni artysty Mikieszyna, zaniedbaliśmy dodać, że Jego Cesarska Mość z tej pracowni raczył wejść do mieszkania artysty, gdzie zwrócił uwagę na szkic rysunku pomnika Bogdana Chmielnickiego, projektowanego dla m. Kijowa. Najjaśniejszy Pan polecił p. Mikieszynowi, aby po wykończeniu rysunku, złożył go na ręce towarzysza ministra dworu. W niedzielę 23 lutego, zaszczycił pracownię obecnością swoją Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz w celu obejrzenia przodowych figur do statków pancernych „Admirał Czyczagow" i „Admirał Grejg." W tym dniu był już gotowy model pomnika Bogdana Chmielnickiego, który Jego Wysokość raczył pochwalić."

* (Medal). Podług *Journal de St Petersbourg*, w dniu benefisu p. Tetar'a, artysty teatru michajłowskiego, Najjaśniejszy Cesarz udzielić raczył beneficjantowi medal złoty z portretem Jego Cesarskiej Mości, dla noszenia na szyi na wstędze orderu św. Aleksandra Newskiego.

* (Sprzedaż dóbr). *Kijewlanin* donosi, że sprzedaż dóbr z licytacji za długi, została w miesiącu styczniu ukończona. Wystawiono było na sprzedaż 95 dóbr; sprzedaż 16 dóbr wstrzymana była na skutek ugody właścicieli z wierzycielami; pozostało nie sprzedanych 21; sprzedano 58 dóbr za sumę 702,456 rubli sr. W ogólności ubiegających się było dosyć; nawet dobra powtórnie licytowane, to jest po zniżeniu szacunku, płacono w dwójnasób i w trójnasób nad szacunek (np. dobra Troszcza, w pow. żytomier. oszacowane na 14,000 r.-r., a kupione przez radcę stanu Kosteryckiego za rsr. 59,000).

* (Wykrycie funduszów). *Mosk. Wied.* donoszą z pewnego źródła, że suma pieniędzy znalezionych w suterenach kupca morszańskiego Płoticyna, dochodzi do 14,000,000 rs.

* (Pomieszczenie zaciągowych). *Rus. Inw.* podaje następujące doniesienie o rozmieszczeniu młodych żołnierzy i rekrutów w wojsku: „Byliśmy niedawno naocznemi świadkami rozmieszczenia w jednej dywizji partji rekrutów, które, zdaniem naszem, odbyło się tak trafnie, że postanowiliśmy udzielić o tem wiadomość czytelnikóm *Inwalida*. Przy rozmieszczeniu, którego byliśmy świadkami, naczelnik kazał aby rekruci podzielili się na powiaty, przyczem ludzie z jednej wsi lub gminy stanęli razem. Potem przeznaczano do pułków grupy podług wsi i powiatów, które dla sprawdzenia ustawione były następnie w szeregu i okazało się, że rekruci z małym tylko wyjątkiem rozmieszczeni zostali w pułkach proporcjonalnie nietylko pod względem wzrostu i postawy, ale nawet pod względem ilości umiejących rzemiosła lub czytać. Nowozaciężni widocznie byli zadowoleni z takiego umieszczenia, które, spodziewamy się, będzie korzystne dla nich i dla służby.

* (Dziennik gubernjalny estlandzki „Estländische Gouvernements-Zeitung") podług *Birż. Wied.* wyszedł 20 lutego w innym kształcie. Odtąd tytuł dziennika będzie drukowany tylko w języku ruskim. Także ogłoszenia policyjne, wiadomości meteorologiczne, kursa giełdowe i ceny zboża drukowane są wyłącznie w języku ruskim.

* Kolej żelazna). *Mosk. Wied.* piszą z Petersburga, że pewna kompanja prywatna uzyskała pozwolenie na zbadanie miejscowości pod kolej żelazną z Gruszowki do Kałacza (nad Donem), połączonego koleją z Carycynem.

* (Sprostowanie). Gazeta *Gołos* podaje następujące ogłoszenie barona Korfa: „Pospieszamy sprostować niedokładne wiadomości podane w *Technicznym Zbiorniku* i powtórzone w gazecie *Gołos*, jakoby rząd zlecił fabrykantowi Putiłowowi przerobienie 600,000 karabinów żołnierskich na szybko strzelające. Przedsiebierstwa tego Putiłow nie podejmował się; Jego Cesarska Wysokość Następca tronu zlecił Putiłowowi udowodnienie możności przerobienia broni podług systematu porucznika Baranow, po za obrębem fabryk broni, i w tym celu wydano mu tylko 10,000 sztuk. Zadanie to dziś już zostało rozwiązane i przerobienie 10,000 sztuk broni już jest ukończone; wszystkie części mechanizmu są gotowe, a odbiór broni odbywa się przez 5 u delegowanych odbiorców jak najczynniej. 20 lutegor odbyła się na polu Wołkowem porównawcza próba kaabinów systemu Carle, przerobionych z rozporządzenia ministra wojny w fabrykach broni rządowych i prywatnych, z karabinami przerobionemi podług systemu Baranowa; ostateczne składanie broni, zahartowanie mechanizmów, w miarę możnoś i wykonywane jest na miescu, aby przy codziennych próbach korzystać z ulepszeń, jakie w każdym nowym wynalazku bywają niezauważane.«

* (Benefisy.) 27 lutego, na benefis p. Patti dana była opera Donizettego „Don Pascuale," w której benfisantka wykonała rolę Noryny, rozsypawszy w niej cuda zadziwiającej swej wokalizacji. Teatr był przepełniony swietną publicznością. Ofiarowano benefisantce w podarunku podwójną brylantową broszę na złotym łańcuszku, wartości 6,200 rs. Po ukończeniu opery wywołana kilkakrotnie p. Patti odśpiewała „Słowika" Alabiewa, przy grzmocie oklasków i okrzykach „brawo." 25 lutego, w czasie benefisu Mario w wielkim teatrze, ofiarowano mu wieniec wawrzynowy, kosztowny puhar i pyszny neseser. (*Gołos*).

---

* Kłamliwi warszawscy korespondenci zagranicznych pism polskich wyraźnie żartują sobie ze swych czytelników, częstując ich, w kształcie nowin miejscowych, takiemi dziwactwami, takiemi niedorzecznościami, które nawet i we śnie nie zawsze przechodzą przez myśl. W ostatnich czasach tutejsi nowiniarze mocno zajmowali się zmyślaniem szczegółów dotyczących projektu usunięcia z esplanady cytadeli warszawskiej niektórych najbliższych zabudowań prywatnych. Wiadomo, że liczba budowli znajdujących się wewnątrz linji obrony fortecznej i w skutku tego podlegających rozebraniu, bardzo jest nieznaczna; wiadomo także, iż przy teraźuiejszem ostatecznem spadnięciu cen domów, właściciele takich budowli, dzięki korzystnemu oszacowaniu skarbowemu, robią dobry interes. Jednakże nie przeszkadza to złośliwym nowiniarzom przedstawiać wspomnioną sprawę w **kształcie gwałtu i rabunku. Żeby powiększyć wrażenie**, korespondent *Dziennika Poznańskiego*, niedawno w swych gawędach na temat cytadeli, puścił się w dziedzinę nieograniczonej fantazji. Tak na podstawie pewnych źródeł powiada, jakoby przeznaczona była do rozebrania cała część miasta Danielewiczowska, Miodowa, część Senatorskiej i Krakowskiego-Przedmieścia, a z gmachów przeznaczonych niby do rozebrania wymienia pałac Krasińskich, pałac Blanka, przechodni dom Röslera, kościół po-bernardyński i t. d. Rozumie się, dla każdego znającego cokolwiek Warszawę, cały fałsz tych gadanin jest jawny; ale jak może sprawdzić korespondenta większa część zagranicznych korespondentów? Na to widać rachują warszawscy pisarkowie. Druga wiadomość podana przez tegoż korespondenta niemniej jest dziwaczną. Według niego co do relikwij św. Wiktora, przewiezionych z Rzymu do Janowa w 1857 r. prowadzone jest śledztwo, z powodu podobieństwa znalezionego pomiędzy wspomnianemi relikwiami i powieszonym w 1846 r. przestępcą Potockim. Lepiej kłamać już, zdaje się, nie można. (*Warsz. Dniew.*).

* (Ruś i Polska). Taki tytuł ma artykuł wstępny w N° 17-m lwowskiego *Słowa*, który przytaczamy, jako epilog do kilku naszych wzmianek o tysiącletniej rocznicy św. Cyryla. „W naszych oczach spełniają się fakta, mające dziejową wagę. Koło nas przechodzą wypadki na pozór małe, nieznaczne, lecz w swych następstwach olbrzymie. Patrzymy na wszystko co się robi, sami uczestniczymy w niejednem, pokładamy nadzieję na pomyślny skutek naszych dążeń, wątpimy o nim i patrzymy na rzeczy z różnych stanowisk; lecz ocenić dokładnie może tylko w swoim czasie historja. Beznamiętna historja udzieli świadectwo obecnemu pokoleniu, stosownie do jego zalet, do jego władnych zasług. Szczęśliwy, kto w swych zamiarach nie spuszcza z oka historji; lecz biada temu, kto lekkomyślnie nie szanuje tego sądu przyszłości. Za grzechy ojców, odpowiadają potomkowie; rzeczą tych ostatnich jest poznać i poprawić złe; najlepszym nauczycielem w życiu narodów i osobistości, jest dawno uznana historja. Mamy tu na myśli dwa narody słowiańskie — ruski i polski, najbardziej zasługujące na naszą uwagę, ponieważ do pierwszego należymy sami, a drugi interesuje nas dla tego, że los z nim nas złączył; zbliża się też do końca, odwieczny z nim nasz proces. Historja tych dwóch narodów oznacza walkę dwóch żywiołów, z których jeden silniejszy dążył do pochłonięcia drugiego słabszego. Niewątpliwą jest prawdą, że oba te żywioły nie mogły istnieć obok siebie i rozwijać się bez przeszkód. Żywioł ruski, jako podzielony, był niegdyś słabszy, a dla tego polskiemu należało przystąpić do pochłonięcia go. Przez akt lubelski 1569 roku Polska dała podstawę politycznemu zniweczeniu rusko-litewskiego narodu, i żadne protestacje, ani przedstawienia magnatów i ludu, nie były w stanie znieść wyroku Zygmunta i jego sejmu, wymierzonego wprost przeciwko nieszczęśliwej Rusi. Według planu, tej chytrze przezwanej „dobrowolnej" unji politycznej, i po religijnej unji brzeskiej w 1596 r., zaczęło się w wielkich rozmiarach tępienie Rusi. Na nieszczęście dla Polski, Ruś była dość silna: okazała ona więcej żywotności niż obliczała krótkowidząca rzeczpospolita, a tym sposobem rezultatem walki stał się ostatecznie upadek Polski, a zatem panowanie Rusi. Rola Polski przeszła bezpowrotnie do Rusi. Szczątkom Polski należało teraz zajrzyć do historji i w tej księdze mądrości nauczyć się, jak do nowego położenia stosować dalsze swe działania. Polacy powinni byli poznać przyczyny bankructwa ojców, i starannie unikać ich błędów. Stronnicy byłej Polski, powinni byli poznać, że bankruci nie mogą odegrywać roli zamożnych gospodarzy. Uznać rzeczywistość, poddać się konieczności i pojednać się ze zwycięzcą, skoro nie oddychał zemstą, lecz wspaniałomyślnie podawał rękę do zgody—to należało uczynić wam, co z woli Opatrzności straciliście poprzednie swe położenie w świecie. Postępować inaczej, znaczyło okazywać niekonsekwentny, dziecinny upór, bezsilną złość przeciwko przemagającej sile.

Jak zabawne są manifesta wygnanych monarchów do byłych ich poddanych, którzy przeklinają pamięć tyranów, tak nie mniej dziwacznemi przedstawiają się nam odezwy emigrantów i stronników idei polsko-republikańskiej do całych narodów, połączonych przeciwko ich woli przez wieki i szczęśliwie wyswobodzonych od nienaturalnego jarzma. Polacy emigranci i przebywający w kraju polomani, nie są radzi obecnej rzeczywistości, i pieszczą swą fantazję, wyobrażając sobie swój naród tam, gdzie go wcale nie ma, marząc o państwie i wielkiem księztwie moskiewskiem i samoistnej Polsce, gdzie jest potężne wszechruskie mocarstwo; polacy emigranci widzą sympatję dla swych marzeń tam, gdzie przeciwnie istnieje największa względem nich antypatja; prowadzą wojnę

don-kiszócką, budują twierdze na papierze i t. p. Nie tylko w mowie, ale i na pismie, nawet w polskich naukowych podręcznikach znajdujemy chorobliwą fantazję, którą starają się wpoić i w swoją młodzież. „Ho facta infecti fieri nequeunt", powiada łacińskie przysłowie, i możemy tylko współubolewać nad podobną niezdrową polityką niesłowiańskich wodzów słowiańskiego plemienia. Jak z jednej strony urzeczywistnienie wszelkiej polskiej idei jest niemożliwe, z powodu ostatecznej nieudolności jej popleczników, tak i z drugiej strony nie można nie cieszyć się z konsekwentnych, roztropnych środków pracowników, broniących interesa wielkiej i oswobodzonej Rusi. Za największą zasługę ruskich pracowników należy uważać tę okoliczność, że poznawszy swe omyłki i wady minionego czasu, starają się poprawić je w miarę możności i tym sposobem usuwają główne złe, przeszkadzające tak niedawno rozwojowi idei narodowej w krajach, które były pod panowaniem Polski. Przyczyną tego jest, że rosjanie uczyli się historji i korzystali z jej nauk. Lecz działalność rosjan nie ogranicza się na tych krajach tylko. Przy pomocy nauki i pracy uprawiają rozległe pole pozostałego ruskiego świata i dobrze zrozumiawszy swą rolę, stanęli na czele obrony całej słowiańszczyzny. I w tej samej chwili, kiedy zabłąkane, ginące plemię słowiańskie, w osobie swych przedstawicieli pieni się z bezsilnej złości przeciwko potężnej Rusi, kiedy na zachodzie bezwstydny fałsz samowolnie zaczął odegrywać rolę uczoności w osobie Delamare'a, żeby rozdwoić, osłabić całość,—Ruś, a z nią w przyjacielskiej zgodzie wszyscy słowianie obchodzą uroczyście pamiątkę świętych braci z Soluni, pierwszych swych nauczycieli. Dzień 14 (26) lutego r. b., w którym z niezwykłą uroczystością obchodzoną była tysiącletnia rocznica zgonu św. Cyryla, w środkowym punkcie i na wszystkich krańcach słowiańskiego świata, dzień ten nie ustępuje innym, które nacechowały żywy związek Rusi z narodami słowiańskiemi. Pod świętemi chorągwiami Cyryla i Metodjusza, zgodnie łączą się w jedno kółko, bez różnicy wiary, wszyscy słowianie, prócz polaków.— Tu jest prawdziwy trjumf Rusi nad fałszem i oszukaństwem".

Wypadki w Hiszpanji

* *Lizbona, 14 (2) marca.* Z wiarogodnego źródła donoszą, że książę Montpensier oświadczył, iż nie będzie żadnych robił kroków dla osiągnięcia tronu hiszpańskiego, że takowy przyjmie tylko wtenczas, jeżeli wybrany zostanie na monarchę przez znaczną większość, gdyż nie chce, ażeby wybór jego posłużył za pozór do wojny domowej; życzy on owszem, ażeby wybór ten stał się dla Hiszpanji nową erą pokoju, pomyślności i wolności. (*Cor. Bür.*)

* *Madryt, 13 (1) marca.* Na posiedzeniu kortezów p. Herrera zapytał się, czy to prawda, że w Maladze przyszło do bójki pomiędzy karabinierami a osobami sprzedającemi tytoń. P. Figuerola minister spraw wewnętrznych odpowiedział, że to prawda. Dodał on, że ten nieszczęśliwy wypadek wynikł w skutek nieporozumienia, gdyż niższe klasy sądziły, że po wzięciu pod rozwagę projektu zniesienia monopolu, projekt ten został zatwierdzony. P. Garcia Lopez wypowiedział gwałtowną mowę przeciwko przywróceniu podatku miejskiego przez municypalność Sewilli (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Madryt, 14 (2) marca.* Na zgromadzeniu na korzyść zniesienia konskrypcji znajdowało się 3,000 osób. Przemawiało kilku mówców, w tej liczbie Pierrad. Kilkakrotnie dawały się słyszeć okrzyki: „Niech żyje rzeczpospolita federacyjna!" Porządek nie został naruszony. (*Wolffs T. B.*)

* Z depeszy powyższej okazuje się, że znowu nie powiodło się pp. Castelar'owi, Orense'mu i Pierrad'owi przywieść do skutku wielką demonstrację na korzyść dążności republikańskich, udział bowiem tylko 3,000 osób w takiem mieście, jakiem jest Madryt, powinien być uważany jako zupełne fiasco. —Z Paryża donoszą, że komisja kortezów, której powierzone zostało opracowanie nowej konstytucji, złoży w tym tygodniu swą pracę na plenarnem posiedzeniu kortezów. Jednocześnie donoszą, że spodziewano się przybycia p. Olozagi do Madrytu w ostatnich dniach zeszłego tygodnia; zdaje się przeto, że ten mąż stanu chciał wywrzeć wpływ przynajmniej na ostateczną redakcję nowej konstytucji. (*Nordd. A. Z.*)

* Niektóre korespondencje donosiły kilka dni temu o tem, co się działo na obiedzie wystawnym, danym w Lizbonie przez Dom Ferdynanda portugalskiego. W liczbie gości znajdowali się posłowie pruski i włoski, dowódca fregaty angielskiej stojącej na wodach Tagu, oraz znaczna liczba zagranicznych osobistości. Podczas obiadu nie mówiono nic o polityce, albowiem król Dom Ferdynand posiada dar oszczędzania swych gości; w chwili atoli, gdy szczerość wzięła górę nad oględnością, podeszły król miał zabrać głos i oświadczyć w sposób jak najformalniejszy, że postanowił nie przyjmować za żadną cenę korony hiszpańskiej, nawet w razie, gdyby takowa była mu ofiarowaną na skutek uchwały jednomyślnej kortezów ustawodawczych. Jednocześnie miał on upraszać swych przyjaciół, ażeby zakomunikowali to postanowienie komu należy. (*La Fr.*)

* Długi pobyt w Paryżu p. Mercier de Lostende jest ze strony niektórych dzienników przedmiotem komentarzy całkiem błędnych. Dzienniki pomienione utrzymują mianowicie, że dyplomata ten wyrobił sobie w Madrycie sytuację, która nie pozwala mu popierać z pożytkiem interesa rządu francuzkiego w Hiszpanji wśród trudnych okoliczności, w jakich kraj ten znajduje się. Twierdzenie to pozbawione jest wszelkiej zasady. P. Mercier de Lostende jest przeciwnie bardzo lubiony w Madrycie, gdzie charakter jego pojednawczy zyskał mu przyjaciół wśród stronnictw rozmaitych i sprzecznych, które walczą pomiędzy sobą od kilku lat o władzę nad półwyspem pirenejskim. (*La Fr.*)

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Kwestja galicyjska. — Kanclerstwo państwa i narada biskupów.—Wybory w Węgrzech). *Wiedeń, 13 marca.* Wiadomo, że żywiona była nadzieja, iż ministrowie dadzą na wczorajszem posiedzeniu komisji konstytucyjnej wyjaśnienia co do swej postawy względem rezolucji sejmu galicyjskiego. Lecz obecnie przekonane się, że potwierdziło się zdanie przeciwne, iż rząd nie uważa, ażeby przyszedł już czas, w którym wypadałoby złożyć stanowcze w tym względzie oświadczenia. Jakkolwiek trzech ministrów, mianowicie pp. Herbst, Giskra i Brestl, znajdowało się na wczorajszem posiedzeniu komisji konstytucyjnej, pomimo to, ta ostatnia nie otrzymała najmniejszego wyjaśnienia co do zamiarów rządu w kwestji powyższej; przeciwnie, ministrowie mieli oświadczyć, iż pożądanem byłoby, ażeby deputowani galicyjscy dali jeszcze rozmaite objaśnienia co do głównych podstaw swych życzeń. Jeden z galicyjskich członków komisji konstytucyjnej miał na to odpowiedzieć bardzo sucho ministrowi Giskra, że nieustanne dalsze zapytania ze strony rządu można sobie objaśnić w końcu chyba w ten sposób, że rząd zamierza odroczyć kwestję galicyjską na czas nieograniczony, i że przeto nie pozostanie wkrótce galicjanom żaden inny sposób, jak tylko zmusić rząd do decyzji zapomocą kroków stanowczych. - W sferach deputowanych powiadają, że na skutek tego oświadczenia wynikły rozprawy bardzo ożywione pomiędzy ministrem spraw wewnętrznych i wyż wzmiankowanym deputowanym galicyjskim, lecz że członkowie komisji konstytucyjnej mieli zobowiązać się do zachowywania milczenia co do posiedzenia wczorajszego; bliższe przeto wyjaśnienia można będzie powziąść chyba z dalszej postawy deputowanych galicyjskich. Powiadają zresztą, że minister hr. Taaffe, w rozmowie poufnej z deputowanym Drem Grocholskim, przewódcą frakcji galicyjskiej w izbie deputowanych, miał oświadczyć, że rząd udzieli Galicji z całego serca to wszystko, co jest możebnem w granicach konstytucji, lecz że sprzeciwi się stanowczo wszelkiemu żądaniu co do rewizji konstytucji. Lecz bez takiej rewizji, nie można będzie udzielić galicjanom ani dziesiątej części tego, o co się oni dopominają, i zdaje się nawet, jak gdyby na skutek kwestji galicyjskiej, blizkiem było nowe przesilenie.—*Vaterland* stawiał wczoraj na widoku taki obrót rzeczy, któryby unicestwił jednym zamachem wszystkie dotychczasowe kombinacje co do porozumień i reform: *Vaterland* przepowiada mianowicie, że hr. Beust zastąpiony zostanie wkrótce na stanowisku kanclerza państwa przez hr. Andrassego. Pisma ministerjalne traktują tę przepowiednię *Vaterlanda* w sposób bardzo pogardliwy; ta zaś okoliczność, że toż pismo podawało już kilkakrotnie podobneż przepowiednie, które atoli nie urzeczywistniły się, nie przemawia wcale za wiarogodnością teraźniejszej jego wersji. Zasługuje atoli na uwagę, że *Vaterland* mówi o wyż wspomianej zmianie osób w tym właśnie dniu, w którym protektorowie tego dziennika zgromadzili się tu na konferencję, dla naradzenia się co do dalszej postawy ich stronnictwa. Powiadają, że na konferencji ten zamianowany został komitet stały, złożony z hrabiów Egberta Belcredi i Fryderyka Thuna, oraz barona Stillfrieda; zadaniem tego komitetu ma być przedewszystkiem pozostawanie w stosunkach ze zgromadzoną tu od kilku dni konferencją biskupów. Co do narad tej ostatniej konferencji, nic jeszcze nie wiadomo stanowczo, pogłoska bowie, jakoby biskupi postanowili nie stawiać żadnego oporu nowemu prawu o dozorze szkolnym, oparta jest jedynie na domysłach. Również niepewną jest inna wiadomość, że biskup z Gracu, popierany mocno przez kardynała księcia Schwartzenberga, postawił wniosek co do ekskomunikowania całego ministerstwa cislitawskiego, i że wniosek ten został wykreślony z porządku dziennego jedynie na skutek energicznej rady kardynała Rauschera, arcybiskupa wiedeńskiego. — Wybory w Węgrzech postępują bez przeszkody, i pisma ogłaszają codziennie cały szereg telegramów z Pesztu, donoszących za każdym razem o rezultatach tych wyborów. Z pobieżnego czytania tych telegramów możnaby prawje nabrać przekonanie, że kandydaci lewego krańca mieli dotąd większe powodzenie niż deakiści; lecz z sumarycznych zestawień niektórych dzienników okazuje się, że z liczby wybranych dotąd 29 deputowanych, 19-tu należy do stronnictwa Deaka i 10-u do opozycji. Nie wpierw atoli jak po zgromadzeniu się sejmu węgierskiego można będzie przekonać się, czy deputowani należą rzeczywiście do tych stronnictw, do jakich zaliczani są w wyż wspomnianych telegramach. (*Nordd. A. Z.*)

* (Tyrol włoski). Kwestja odstąpienia Tyrolu włoskiego na rzecz Włoch, była w ostatnich czasach przedmiotem pogłosek, które znalazły miejsce w rozmaitych pismach. Korespondent wiedeński pisze pod datą 9-go marca do dziennika półurzędowego *Gazzetta di Trento*, że te pogłoski o odstąpieniu Tyrolu włoskiego wywołane zostały przez bawiących w Wiedniu mieszkańców tej części Tyrolu, którzy otrzymali listy, z których okazuje się, z jakim strachem ewentualność podobna byłaby przyjętą w Tyrolu włoskim. Pewien, jak się zdaje wysoko postawiony urzędnik wystósował z tego powodu interpelację do jednego z dyplomatów austrjackich, lecz otrzymał zamiast odpowiedzi gest podziwienia, co zdaniem korespondenta stanowi odpowiedź wymowniejszą, niż sto zaprzeczeń ze strony *Wien. Abendpost.* Pewien deputowany z Tyrolu włoskiego, zasiadający w radzie państwa, wystosował takąż interpelację do jednego z ministrów, i otrzymał od tegoż następującą odpowiedź: „Że wszędzie są głupcy i fanatycy, jest to rzecz powszechnie znana; lecz że są ludzie, obdarzeni zwykłym rozsądkiem, którzy dają wiarę podobnym pogłoskom, wydaje mi się prawie niepodobieństwem. Rząd popełniłby prawdziwą zdradę, gdyby nawet pomyślał o takiej kombinacji. Gdyby atoli przyszła komu ochota do oderwania od Austrji części południowej Tyrolu, w takim razie rząd będzie zawsze gotów do bronienia jej, jako dziedzictwa domu cesarskiego, w którem wszędzie większość, na skutek dawnego przyzwyczajenia i w sposób lojalny, przywiązaną jest od wieków do cesarza i do prawa". Tak powiada korespondent wiedeński, który zapewnia także, że tenże minister udzielił takąż odpowiedź deputacji z Tyrolu włoskiego, która dotknęła tejże kwestji. (*Nordd. A. Zeit.*).

Prusy i Niemcy.

* (Hr. Bismarck). Depesze telegraficzne nie przestają donosić, że hr. Bismarck zamierza przepędzić kilka dni w Varzin'ie, ażeby poratować swoje zdrowie. Lecz o rodzaju jego choroby nie donoszą nic. Ciekawe byłoby studjum nad zmianami w stanie zdrowia kanclerza związku północno-niemieckiego. Wszak ogłoszono drukiem kilka lat temu pamiętnik szczegółowy chorób i dolegliwości Ludwika Wielkiego. (*La France*).

* (Sprawa frankfurcka). *La Patr.* z d. 14 marca pisze: Rada municypalna frankfurcka naradzać się będzie wkrótce nad kwestją umowy z Prusami. *National Z.* podaje pod tym względem niektóre wiadomości dowodzące, że pomimo przeciwnych twierdzeń prasy pruskiej, w Frankfurcie panuje rozdwojenie co do ocenienia wspaniałomyślności królewskiej. Według korespondencji przesłanej do tej gazety, większość komisji ustanowionej niedawno dla przedstawienia tej sprawy radzie municypalnej, proponuje oświadczenie, iż 3-ci miljon udzielony przez króla nie jest podarunkiem, bo tak niewłaściwie nie wyraził się minister skarbu; że należy przyjąć po prostu rezultat, gdyż nie ma środków do oparcia się prawu. Mniejszość zaś oświadcza; że podarunek króla nie zgadza się z godnością m. Frankfurtu, i że zatem należy go odrzucić. Według zdania samej *National Z.*, rada municypalna Frankfurtu mniej oczarowaną jest hojnością króla Wilhelma niż izba pruską.

Francja.

* (Sprawa belgicka). Według otrzymanych wiadomości, Anglja ofiarowała rzeczywiście stanowcze swoje pośrednictwo w sprawie franko-belgickiej, ale tylko w postaci półurzędowej i przyjacielskiej w celu doprowadzenia do rozwiązania obecnej trudności. Gabinet angielski zaproponował dwie drogi, albo sąd polubowny mocarstwa nieinteresowanego, albo też komisję międzynarodową, złożoną z delegowanych od rządu francuzkiego i od rządu belgickiego. Rząd francuzki, jak zapewniają, przechylił się już na stronę tego ostatniego systemu. Postanowienie to skło-

nić musi Anglję do pozostania na stanowisku wyczekującem, z którego zejść tylko może w charakterze półurzędowym. Chodzi zatem teraz o porozumienie się co do utworzenia komisji międzynarodowej z rządem belgickim. Należy naprzód porozumieć się o liczbę delegowanych z każdej strony, a powtóre co jest nadzwyczaj drażliwem, o nakreślenie w sposób stanowczy programu przyszłych narad. Taki jest, jak zapewniają, obecny stan rzeczy. (*La Patr.*)

* (Ciało prawodawcze). *Paryż, 13 marca.* Na posiedzeniu ciała prawodawczego, przyjęty zo stał artykuł 1 dotyczący placu Trocadero; artykuł 2 dotyczący ogrodu pałacu luksemburgskiego, odesłany został za zgodą rządu napowrót do komisji. (*Cor. B.*).

Włochy i Rzym.

* (Adres). *Gazzetta di Torino* zamieściła treść adresu do króla, podpisywanego obecnie przez mieszkańców m. Neapolu, z powodu dwudziestoletniej rocznicy wstąpienia jego na tron. Adres ten jest dowodem najprawdziwszych i najszczęśliwszych zmian w losach Włoch. Z adresu tego okazuje się przedewszystkiem, że uczucie włoskie łączy ściśle dynastję panującą z ideami niepodległości i jedności ojczyzny wbrew przeciwnym usiłowaniom szumnych demagogów. (*Nord*).

Grecja.

* (Konsulaty tureckie). *La Patrie* z d. 14 marca pisze: Donieśliśmy już, że Porta utworzyła kilka nowych konsulatów w Grecji i zamianowała na te posady różne osoby. Depesza z Aten z dnia 8 marca donosi, że rząd heleński udzielił śpiesznie exequatur owym konsulom, i że zawiadomił Portę, iż chętnie przyjąłby nominację Munif-effendego na posła otomańskiego w Atenach. Wiadomo, że Photiades-bey zabawi przez krótki tylko czas w Grecji, i że Wysoka Porta niechciała wybrać stanowczo jego następcy, nie poradziwszy się wprzód gabinetu heleńskiego, który umiał to ocenić.

Ameryka.

* (Ministerstwo Stanów Zjednoczonych). *Daily News* podaje następujące szczegóły o nowych ministrach Stanów Zjednoczonych: P. Hamilton Fish, minister spraw zagranicznych, ma obecnie około 60 lat wieku i odznaczał się już od r. 1830 jako uczony prawnik. Zawód jego jako męża stanu datuje od r. 1837, w którym wybrany został do izby prawodawczej stanu Nowy Jork; od r. 1843 do 1845 zasiadał on w izbie reprezentantów, w r. 1849 wybrany został w swoim stanie rodzinnym na gubernatora i w r. 1851 na senatora. Zasiadał on w senacie do r. 1857; odtąd wycofał się on prawie całkiem z życia politycznego i podróżował na lądzie stałym Europy. P. Rawlins, nowy minister wojny, był podczas wojny domowej szefem sztabu głównego jenerała Granta. P. Boutwell, nowy minister skarbu, urodzony w roku 1818, poświęcił się z początku zawodowi kupieckiemu i dopiero we dwudziestu lat później obrał sobie zawód prawnika. Zasiadał on od r. 1842 do 1850 w izbie prawodawczej stanu Massachussetts, w roku zaś 1851 spółobywatele jego wybrali go na gubernatora. W ciągu jedenastu lat stał on w tymże stanie na czele wydziału wychowania publicznego i w ciągu sześciu lat był kuratorem uniwersytetu miejscowego. W r. 1862 został on mianowany komisarzem do podatków wewnętrznych i jednocześnie wybrany był do izby reprezentantów, gdzie podczas procesu wytoczonego prezydentowi Johnsonowi odznaczył się jako mówca. Jakkolwiek jest on republikanem dość naprzód po-uniętym, pomimo to okazywał podczas rozpraw wielkie umiarkowanie. Zasługuje na uwagę i ta okoliczność, że p. Boutwell należał do liczby stanowczych przeciwników zrzekania się przez państwo wypłaty długu krajowego.—Z liczby nominacij dokonanych przez nowego prezydenta, zwrócono największą uwagę na przeznaczenie jenerała Longstreeta na urząd nadinspektora celnego w Nowym Orleanie. Jenerał Longstreet był podczas wojny domowej prawą ręką jenerała Lee, znanego przeciwnika Granta; nominacja przeto pomienionego jenerała na to stanowisko, wymagające zaufania, uważana jest powszechnie jako czyn pojednania ze strony prezydenta Granta względem stanów południowych. (*Nordd. A. Z.*)

* (Konwencja z Meksykiem). Konwencja zawarta pomiędzy Stanami Zjednoczonemi i Meksykiem w przedmiocie uregulowania praw obywatelstwa, została obecnie ogłoszona urzędownie. Ci obywatele Stanów Zjednoczonych, którzy naturalizowali się w Meksyku i mieszkali w rzeczypospolitej meksykańskiej przez pięć lat bez przerwy, mają być, podług brzmienia konwencji, uważani za obywateli meksykańskich. Obywatele naturalizowani obu państw, w razie powrotu do dawnej ojczyzny, mogą być karani za przestępstwa popełnione przed wyemigrowaniem. Traktat atoli ekstradycyjny z r. 1861 zachowuje nadal moc obowiązującą. (*Nordd. A. Z.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (Nowe dzieło). W tych dniach wyszła z pod prasy część pierwsza (stanowiąca osobną całość) dzieła pod tytułem: *O instytucji hypotecznej w królestwie polskiem* przez *Karola Hube*, pisarza kancelarji ziemskiej gubernji warszawskiej, obejmująca rys historyczny prawodawstwa hypotecznego w królestwie polskiem i zasady obowiązującej w niem dziś ustawy hypotecznej. Sprzedaje się w znaczniejszych księgarniach warszawskich i na prowincji po cenie rs. 2 k. 25 za egzemplarz. Skład główny w księgarni Gebethnera i Wolfa w pałacu Potockich.

Warszawa, dnia 5 (17) Marca.

Kalendarz.

We czwartek, 6 (18) marca, — św. Gabrjela archanioła. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 8; zach. o godz. 6 min. 9.

W piątek, 7 (19) marca,—św. *Józefa Oblubieńca N. M. Panny.* — Słońce wsch. o godz. 6 min. 5; zach. o godz. 6 min. 11.

Stan pogody.

Dziś z rana + 1°1, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł
Barometr w milimetrach.	743 9	745.9
Termometr Reaum	+ 1°9	+ 6°0
Stan nieba.	pochmurny	nap pogodn.

Największe ciepło + 5°3, R. Najmniejsze ciepło + 1°0 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 0.

Widowiska.

TEATR WIELKI.—*Dziś*, we środę, 1-y raz, dramat w 5-u aktach (8-u obrazach), **Kupiec wenecki.**—Osoby: Doża Wenecji — p. *Surewicz*; Porcja, bogata dziedziczka—pani *Palińska*; Neryssa, jej powiernica — pani *Ostrowska*; Książę marokański— p. *Chęciński*, Książę arragoński— p. *Piasecki* — (obadwaj ubiegający się o rękę Porcji); Antonio, kupiec wenecki—p. *Stolpe*; Bassanio—p. *Swieszewski*, Solanio—p. *Dąbrowski*, Salarino—p. *Szymanowski*, Gracjano—p. *Grzywiński*, Lorenzo—p. *Tatarkiewicz* — (wszyscy 5-ciu jego przyjaciele); Sbylok—p. *Królikowski*; Jessyka, jego córka—panna *Łapińska*; Tubal, jego przyjaciel— p. *Boczkowski*; Lancelot Gobbo, służący Shyloka— p. *Chomiński*; Stary Gobbo, ojciec Lancelota—p. *Damse*; Salerio, posłaniec z Wenecji—p. *Adler*; Baltazar, domownik Porcji—p. *Szober*; Leonardo, domownik Bassiana—p. *Dobrowolski*; Służący Antonia—p. *Lesiewicz*. — **Tańce**: Pas de trois, Tarantella. — *Jutro*, we czwartek, opera **Mosè (Mojżesz)**, przez artystów włoskich; abonament N. 11 lit. B. — *Wczoraj*, we wtorek, dawano operę **Mosè (Mojżesz)**, przez artystów włoskich, było osób 520.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś*, we środę, danym będzie na dochód Szpitala ewangelickiego **Koncert** pod przewodnictwem Adama Müncheimera.—Zacznie się o godzinie 8-ej.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZOW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

* Przyjechali do Warszawy: siedlecki gubernator *Gromeka*, z Siedlca; kamerjunkier hr. *Plater*, z Wilna;—wyjechał: jenerał-lejtnant *Hageman*, do Petersburga.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 551, wyjechało osób 330;—koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 213, wyjechało osób 203,— koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 222, wyjechało osób 196; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 444, w tej liczbie z zagranicy 52; wyjechało osób 572, w tej liczbie za granicę 39.

* Dnia 4 (16) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 64, wyzdrowiało 81, umarło 3, pozostało 2018 (mężczyzn 1009, kobiet 1009), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 194, kobiet 185.

* W dniu 4 (16) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 12, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 4; razem 31;—**zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: —; *starozakonnych*: —;—**umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 12, płci żeńskiej 8; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 3; razem 27.

Ceny targowe.

dnia 4 (16) Marca 1869 roku

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	10	56	5	55	6	60
Żyto	7	68	4	50	4	80
Jęczmień	7	44	4	20	4	65
Owies	5	52	3	30	3	45
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	80	—	90	1	12½

Pud siana od kop. 27½ — 30. Pud słomy od kop. 20 – 20½.

Dowozy: Pszenicy 343; Żyta 856; Jęczmienia 571; Owsa 343 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 5 (17) Marca 1869 r

MONETY.		Żądano Rs.	K.	Płacono Rs.	K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—			
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.		—	—	—	—
PAPIERY. bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100.		—			
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem		—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100		88	40	87	90
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		83	32	82	82
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego		99	50	99	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		70	15	69	82
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		89			
Metaliki Lutowe za rs. 100		101	50	88	50
„ Sierpniowe za rs. 100		101	—	100	50
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100		173	—	100	50
„ „ „ 1866 „ 100		171	—	171	—
5% Listy Zastaw. Rosji		—	—	170	
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125		—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę		66	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.		—	—	65	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		69	25	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz. -Terespolskiej za rs. 100		—	—	—	—
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol		—	—	98	50
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		—	—	—	—
WEXLE.					
Berlin . 100 Tal.	2 m.	110	55	110	25
„ „ „	k. t.	110	25	110	10
Wrocław „	2 m.	—	—	—	
Gdańsk „ „	2 m.	110	25	110	10
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	55	—	—
Paryż 300 Frank.	2 m.	90	75	—	—
Wiedeń 150 Zł. W. A	2 m.	90	75	—	—
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„ ,	k. t.	—	—	—	—
Moskwa „ „	1 m.	—	—	—	—
, „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych....... rs. — k. 93⅓.
* „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. 1 k. 1[illegible]

KURSA TELEGRAFICZNE.

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

Petersburg dnia 4 (16) Marca 1869 r.

	za r.sr.
Weksle na Londyn 3 mies	32 1/16 32
„ Hamburg „	28 15/16
„ Amszterdam „	—
„ Paryż	334
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6- „ „ „	84¼
7-ma „ Rothschilda	
1-za „ Premjowa z r. 1864	171
2-ga „ „ z r. 1866	170
5% Bilety Bankowe	—
Akcje w-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	12[illegible]¼
Obligacje „ „ „ „	89
Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej	99½
5% Listy zastawne ruskie	91
4% Metaliki	—
„ Kupon z Lutego	—
„ „ z Sierpnia	—
Imperjały	612
Dyskonto	—

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 4 (16) Marca 1869 roku.

Z WIEDNIA.	
Weksle na Londyn.	124 30
„ Hamburg.	91 70
„ Paryż	49 50
Pożyczka Narodowa.	70 25
5% Metaliki	61 60
Akcje Banku Kredytowego	297 40
Z PARYZA.	
Renta 3%	70 15
Renta Włoska.	56 20
Akcje Kredytu Ruchomego	230
Z LONDYNU	
Fundusze (Consols)	92 15/16

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. 1526. *Komisja Rządowa Sprawi dliwości.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż otrzymane w drodze urzędowej dowody zejścia Benjamina Ratusznika, z Konstantynowa pochodzić mającego, a w Nowym Sączu (Galicja) na d. 11 Lipca 1866 r. w wieku lat 35 zmarłego, tudzież Simona Gersona Wahrmana, z Tomaszowa pochodzić mającego, w Nowym Sączu, zaś na d. 17 Września 1866 r. w wieku lat 25 zmarłego, przesłane zostały Prokuratorom Królewskim przy Trybunałach Cywilnych w Warszawie i Lublinie, dla nadania tym aktom odpowiedniego art. 94 K. C. P. skutku prawnego.

Warszawa d. 17 Lutego (1 Marca) 1869 r.
Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.
3—3 Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 1614. *Управленіе Акцизными Сборами Варшавской Губерніи.*

Симъ объявляетъ, что выданная б. Приставу Каміонскаго солянаго магазина Людвику Скупинскому временная квитанція Польскаго Банка за № 41110, на внесенные имъ въ Банкъ 450 рублей ликвидаціонными листами, на пополненіе залога по его должности пристава помянутаго магазина имъ утеряна, а потому въ случаѣ гдѣ таковая квитанція окажется считать ее недѣйствительною.

Варшава дня 22 Февраля 1869 года.
Управляющій Акцизными Сборами,
въ Варшавской Губерніи, (. . . .)
2—3

N. D. 1368. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 21-го Января сего года, поступило въ оный прошеніе Капитана Бѣляева о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на способъ штампованія нарѣзки болтовъ.

2—3 Г. Варшава, 8 Февраля 1869 года.

N. D. 1369. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 24 Января сего года поступило въ оный прошеніе Инженеръ-Технолога Каупе о выдачѣ иностранцу Мансьону 5-лѣтней привилегіи на новую систему желѣзныхъ дорогъ.

Г. Варшава, 8 Февраля 1869 года.

N. D. 1370. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 16-го Января сего года поступило въ оный прошеніе Художника Ивана Александровскаго о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на способъ поднятія изъ воды затонувшихъ судовъ съ глубины болѣе 32 футовъ.

Г. Варшава, 8 Февраля 1869 года.

N. D. 1371. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 13 Января сего года поступило въ оный прошеніе Инженеръ-Технолога Каупе о выдачѣ иностранцу Вѣеру 10-лѣтней привилегіи на регулирующее устройство для тормазовъ.

1—1 Г. Варшава, 8 Февраля 1869 года.

N. D. 1372. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 13-го Января сего года, поступило въ оный прошеніе Инженеръ-Технолога Кауре о выдачѣ иностранцу Давиду Никкерсону 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованныя вагонныя и локомотивныя колеса.

Г. Варшава, 8 Февраля 1869 года.

N. D. 1373. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 21-го Января сего года, поступило въ оный прошеніе купца Штрицкаго о выдачѣ иностранцу Цингеру 10-лѣтней привилегіи на аппаратъ для изготовленія уксуса.

Г. Варшава, 8 Февраля 1869 года.

N. D. 1374. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 27 Декабря 1868 года поступило въ оный прошеніе Г. Пети о выдачѣ иностранцу барону Карлу Эю-Лину 10-лѣтней привилегіи на способъ агломераціи мелкихъ кусковъ и пыли каменнаго угля, дерева и проч., посредствомъ растительныхъ смолистыхъ продуктовъ.

Г. Варшава, 8 Февраля 1869 года.

N. D. 1375. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 9-го Января с. г. поступило въ оный прошеніе Инженеръ-Технолога Кауре о выдачѣ иностранцамъ Сименсу и Гальске 10-лѣтней привилегіи на новую центробѣжную холодильную машину для охлажденія затора.

Г. Варшава, 8 Февраля 1869 года.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 1491. *Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.*

Podaje niniejszem do wiadomości, że w dniu 12 (24) Marca r. b. o godzinie dwunastej w południe, odbędzie się w Kancelarji Okręgu przy ulicy Krakowskie-Przedmieście w domu pod Nr. 394 licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na oprawę dzieł i innych naukowych wydań dla Biblioteki Głównej w Warszawie, przez czas od daty odbycia licytacji do dnia 31 Grudnia 1870 r.

Mający chęć podjęcia się tej roboty, obowiązany jest przedstawić w miejscu wyżej oznaczonem do godziny dwunastej w południe na ręce Dyrektora Kancelarji opieczętowaną deklarację, napisaną na papierze stemplowym ceny kop 75, podług niżej zamieszczonego wzoru w której wyraźnie literami bez skrobań, poprawek i przekreśleń oznaczony być winien procent, jaki na ogólnej robocie ustąpić obowiązuje się.

Obok deklaracji konkurent winien przedstawić świadectwo, iż jest wykwalifikowanym majstrem introligatorskim, oraz vadium w kwocie rs. 150 (sto piędziesiąt), które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będzie. O godzinie wyżej oznaczonej nastąpi otworzenie przyjętych deklaracji, w skutku czego konkurent odstępujący najkorzystniejszy procent dla skarbu uznany będzie za utrzymującego się przy entreprysie.

Bliższe szczegóły warunków dotyczących takowej licytacji przejrzane być mogą w kancelarji Okręgu Naukowego w godzinach służbowych każdodziennnie z wyjątkiem dni świątecznych i galowych.

Warszawa dnia 17 Lutego 1869 r.
p. o. Dyrektora Kancelarji,
Michniewicz.
Naczelnik Wydziału, Sieczkowski. 3—3

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Kancelarji Okręgu Naukowego Warszawskiego z dnia r. b. podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się podjąć oprawy dzieł i innych naukowych wydań, dla Biblioteki Głównej w Warszawie, przez czas od daty odbycia licytacji do 31 Grudnia 1870 r. za odstąpieniem na ogólnej robocie introligatorskiej procentu (tu wypisać wyraźnie liczbę, a następnie literami procent, jaki przedsiebierca odstąpić obowiązuje się), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są dokładnie znane i przezemnie podpisane.

Vadium w gotowiźnie lub papierach lub zaświadczenie kasy N. N. na złożone vadium w kwocie rsr. 150 dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Mieszkam w N.
Pisałem w Warszawie dnia
1869 roku.
(podpisać imie i nazwisko)

N. D. 1817. *Окружное Артиллерійское Управленіе.*

При Варшавскомъ Окружномъ Артиллерійскомъ Управленіи будетъ производиться 14 (26) Марта сего года торгъ, безъ переторжки, на перевозку сухимъ путемъ отъ станціи Варшавско-Петербургской желѣзной дороги въ склады Новогеоргіевской крѣпостной артиллеріи нарѣзныхъ орудій 24 ф. двадцать восемь и 12 фунтовыхъ девять; съ механизмами, которые будутъ укупорены въ особыхъ ящикахъ, всего вѣсомъ до 7,000 пудовъ.

Желающіе вступить въ торгъ обязаны представить, при прошеніи, для обезпеченія казны залогъ на сумму 150 руб.

Допускается и присылка запечатанныхъ объявленій, которые должны быть написаны съ соблюденіемъ установленныхъ закономъ правилъ, и доставлены въ Окружное Артиллерійское Управленіе Варшавскаго Округа не позже 11 часовъ утра въ день торга.

Залогъ на изустныхъ торгахъ и при запечатныхъ объявленіяхъ долженъ быть представленъ въ наличныхъ деньгахъ или законныхъ процентныхъ бумагахъ.

Условія перевозки, желающіе могутъ читать въ Варшавскомъ Окружномъ Артиллерійскомъ Управленіи ежедневно, отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Г. Варшава, 3 Марта 1869 года.
Правитель дѣлъ, Полковникъ.
1—3 Сомовъ.

N. D. 1818. *Komitet Budowy Ratusza w Warszawie.*

Podaje do powszechnej wiadomości iż w d. 11 (23) b. m. i r. o godzinię 11 z rana odbywać się będzie w biórze komitetu licytacja in minus przez opieczętowane deklarację na dostawę do budowy Ratusza $43\frac{1}{2}$ saż. kub. piasku wiślanego. Cena anszlagowa do licytacji oznaczona jest na rs. 7 kop. 15 za 1 saż.

Vadium wymagane w kwocie rs. 30.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą dostawę, zechcą złożyć w czasie i miejscu wyżej wyrażonem opieczętowane deklaracje podług wzoru jaki im będzie w biórze komitetu zakomunikowany, a w tych wyraźnie bez poprawek i przekreśleń wypiszą odstąpieny od ceny anszlagowej procent.

Bliższe warunki są do przejrzenia każdodziennie w kancelarji Komitetu.

Warszawa d. 3 (15) Marca 1869 r.
Janeralnego Sztabu,
Jenerał Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarij, Zaborowski.
Za zgodność:
1—1 Naczelnik Kancelarji, Zaborowski

N. D. 1821. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Kuryerów kupca w Warszawie pod Nr. 495 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Karola Thieme Mecenasa w Warszawie, pod Nr. 471*b*. zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rubli srebrem 6,987 kop. 20 z procentem od dnia 1 Stycznia n. s. 1869 roku liczącym się i kosztów egzekucyjnych od Justyna i Kamilli małżonków Wyszkowskich właścicieli nieruchomości Nr. 1631 lit. *a*. w Warszawie w tejże nieruchomości zaimieszkałych, a' zamieszkanie prawne w mieście Radomiu obrane mających, protokółem Władysława Popławskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 12 (24) Lutego 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej, przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i aresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Wspólnej pod Nr. 1631 lit. *a*. w gminie Magistratu miastaa Warszawy w Cyrkule Policyjnym IX. Administracyjnym IX. i X. w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie czynszu do Skarbu Królestwa rs. 5 położona, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Justyna i Kamilli małżonków Wyszkowskich należąca przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadr. 2,422 mieć mogąca

Na gruncie tej nieruchomości stoją następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o piwnicach, parterze i dwóch piętrach o trzech kominach murowanych nad dach domu blachą kryty wyprowadzonych.
2. Oficyna murowana o piwnicach, parterze i dwóch piętrach, dachówką kryta o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.
3. Oficyna murowana dachówką kryta o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.
4. Stajnie i wozownie drewniane, tekturą smołowcową kryte o dwóch wentylatorach murowanych.
5. Zabudowanie drewniane na komórki przeznaczone, tekturą smołowcową kryte o parterze i jednem piętrze.
6. Kloaki drewniane tekturą smołowcową kryte o czterech sedesach.
7. Komórki drewniane dachówką kryte.
8. Pompa drewniana z takąż korbą.
9. Podworze w części kamieniem polnym brukowane.

W nieruchomości tej oprócz właścicieli i dwóch mieszkań próżnych zamieszkuje 16 lokatorów z imion i nazwisk oraz ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Karola Thieme Obrońcy przy Senacie w Warszawie, pod Nr. 471*b*. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone przerzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.
2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Leopolda Wąsowskiego urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom dnia 15 (27) Lutego 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 17 Lutego (1 Marca) 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rane w Wydziale I. dnia 7 (19) Maja 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Karol Thieme Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1838. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Anny Duzy panny pełnoletniej w Warszawie pod Nr. 497 lit. *b* zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Wojciecha Bronikowskiego Patrona przy Trybunale Cywiluym w Warszawie pod Nr. 489*a*. zamieszkałego, obrane mającej w poszukiwaniu sumy rs. 2,252 kop. 30 z procentem obliczyć się mianym i kosztów od Konstantego Dobrycz właściciela nieruchomości Nr. 2656 i 2657 lit. *a*. w Warszawie pod Nr. 445 i 446 zamieszkałego, protokółem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Mariensztadt pod Nr. 2656 i 2657 lit. *a*. w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału I. w Warszawie w Cyrkule Policyjnym I. Administraczjnym I. i II. w gminie Magistratu miasta Warszawy, na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się rocznie czynszu z Nr. 2656 rs. 2 kop. 70, a z Nr. 2657 rs. 3 kop. $26\frac{1}{4}$ do Magistratu miasta Warszawy położona, przwem własności do egzekwowanego dłużnika Konstantego Dobrycz należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadr. 1200 mieć mogąca

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Budynek masiv murowany z dachem dachówką holenderką krytym, w którym mieści się wozownia a pod nią piwnica obecnie na lodownią obrucona i dwie stajnie.
2. Budynek masiv murowany z dachem dachówką holenderką krytym w którym mieszczą się wozownie i stajnie.

Pomiędzy temi budynkami od tyłu:

3. Parkan murowany około 13 łokci długi od ulicy Mariensztadt
4. Brama dwuskrzydłowa z furtką, a po obu jej stronach parkan murowany.
5. Podwórze częścią brukowane.
6. Plac pusty około łokci kwadr. 600 obejmujący Nr. 2656 oznaczony.

Całą nieruchomość obecnie zajmuje sam egzekwowany dłużnik Konstanty Dobrycz na składy.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Wojciecha Bronikowskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 489*a*. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi Miasta Warszawy, pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału I pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 29 Stycznia (10 Lutego) 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 8 (20) Lutego 1869 r. zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kance-

larji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 rano w Wydziale I dnia 18 (30) Kwietnia 1869 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Wojciech Bronikowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Lutego (5 Marca) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 21 Lutego (5 Marca) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1825. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marji Łucji z Baczyńskich po Sewerynie Staniszewskim pozostałej wdowy, w Paryżu zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Ignacego Piędzickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 586*B* zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rsr. 15,000, z procentem 5% od daty ostatniego kwitu i kosztów od Karola Bejer pod Nr. 412*a* i Marcelego Czarneckiego pod Nr. 412*d* zamieszkałych, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 412*A* położonej, protokułem Antoniego Onufrego Szadkowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 30 Września (12 Października) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy rogu ulic Krakowskie-Przedmieście i Królewskiej pod Nr. 412*a* na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 15, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym II, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Karola Bejer i Marcellego Czarneckiego należąca i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci 4550 zawierająca.

Na gruncie powyższej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o parterze i trzech piętrach, oraz mieszkaniach poddasznych blachą kryta, 5 kominów murowanych mająca, pod kamienicą tą są piwnice murowane.

2. Oficyna masiv murowana o parterze i trzech piętrach blachą kryta, z piwnicami murowanemi, 9 kominów murowanych mająca.

Oficyna druga również masiv murowana, o parterze i trzech piętrach, z piwnicami murowanemi, dziesięć kominów murowanych mająca.

W winklu powyższych oficyn, znajduje się otwór w kształcie bramy, gdzie są urządzone kloaki.

Pod spodem oficyny ad 2, znajduje się studnia, z której za pomocą sprężyny i rurki miedzianej wydobywa się woda do użytku domowego służąca.

Podwórze kamieniem polnym zabrukowane.

W nieruchomości tej jest 26-ciu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ignacego Piędzickiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 586*B* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 4 (16) Listopada 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 8 (20) Listopada 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, d. 17 (29) Stycznia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ignacy Piędzicki Patron przy Trybunale tutejszym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 21 List. (3 Grud.) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 21 List. (3 Grud.) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji w Trybunale Cywilnym tutejszym, mianowicie: w dniach 17 (29) Styczniu, 31 Stycznia (12 Lutego) i 14 (26) Lutego 1869 r., Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 14 (26) Lutego r. b., termin do przygotowawczego przysądzenia powyż opisanej nieruchomości na dzień 8 (20) Kwietnia 1869 r. wyznaczył, w którym to dniu o godzinie 10 rano, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału w Warszawie pod Nr. 549, licytacja odbywać się będzie i rozpocznie się od sumy rsr. 30,000, lub $^2/_3$ części szacunku, jaki taksą biegłych wykryty zostanie.

Warszawa d. 24 Lutego (8 Marca) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1846. Prawnie zajęte ruchomości w egzekucji sądowej, w d. 7 (19) Marca r. b. o godzinie 9 rano na placu w bliskości Wisły, na przeciw posesji Nr. 2595/6, cegła ognio-trwała w ilości sztuk 49240, o godzinie 10 z rana za Żelazną Bramą, meble jesionowe, lustra i t. p., o godzinie 11 z rana na Grzybowie: meble machoniowe, bielizna i garderoba męzkie, sprzęty miedziane, mosiężne i t. p., i w dniu 11 (23) Marca r. b. o godzinie 12-ej w południe za Żelazną Bramą, meble machoniowe, orzechowe, kasa ognio-trwała i t. p., przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

1—1 Stanisław *Nawrocki*, Kom. p. S. A.

N. D. 1824. Prawnie zajęte obiekta, jako to: meble jesionowe machoniowe, szafy, łóżka, garderoba męzka i kobieca, lichtarze srebrne, fortepian mahoniowy, klawikord, warstaty stolarskie i t. p. na placu targowym Stare miasto w dniu 7 (19) Marca r. b. o godzinie 10 z rana, a o godz. 12 w południe na placu za Żelazną bramą; w dniu 10 (22) Marca r. b. na placu końskim w Pradze o godzinie 11 z rana i w dniu 11 (23) t. m. r. o godzinie 10 z ranan na placu za Żelazną bramą w Warszawie przez publiczną licytacją sprzedane będą.

1—1 *Władysław Karwowski* Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE

N. D. *1792. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Призываетъ симъ Фому Буразаса, жителя деревни Руда гмины Гиже Волковышскаго Уѣзда, нынѣ неизвѣстнаго съ мѣста пребыванія, дабы для выслушанія приговора Апеляціоннаго Суда Царства Польскаго отъ 29 Апрѣля (11 Мая) 1868 г. непременно въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ прибылъ, по истеченіи ибо означеннаго срока, поступлено будетъ по законамъ.

Кальварія дня 21 Фев (5 Мар.) 1869 г.
Председательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Zapozywa Tomasza Buragasa, parobka z wsi Rudy gminy Giże Powiatu Wołkowyżskiego, obecnie z pobytu niewiadomego, iżby do ogłoszenia wyroku Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 r. najdalej w przeciągu dni 30 w Sądzie tutejszym stawił się, gdyż po upływie terminu, zaocznie postąpionem będzie.

Kalwarja d. 21 Lutego (5 Marca) 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. *1793. Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Кальваріи.*

Призываетъ симъ Шимона Есойтыса, 74 летъ, хозяина съ деревни Понѣмонь Дольны, нынѣ неизвѣстнаго съ мѣста пробыванія, дабы для выслушанія состоявшагося обънимъ приговора Кальварійскаго Суда Исправительной Полиціи, непременно въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ прибылъ.

Кальваря дня 3 (15) Февраля 1869 г.
Председательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Zapozywa niniejszem Szymona Jesojtysa, lat 74, gospodarza rolnego z wsi Poniemoń Dolny, obecnie niewiadomego z pobytu, aby dla wysłuchania zapadłego w dniu wyroku Sądu Policji Poprawczej w Kalwarji, niezawodnie w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego przybył.

Kalwarja dnia 3 (15) Lutego 1869 roku.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny de Johne.

N. D. 1832. W dniu 13 (25) Lutego r. b. **zagubiono Dowód Zastawu** Banku Polskiego za Nr. 848 na dwie akcje D. Ż. W. Wiedeńskiej, **po rsr. 100,** na rzecz **Julji Raciborskiej,** o co upraszam łaskawego znalazcę o złożenie w Redakcji Dziennika Warszawskiego.

1—3—1869 **J. Raciborska.**

N. D. 1849. **Piotr Dobrowolski** z Nowej Aleksandrji zawiadamia, że w tych dniach **skradzioną** mu została **Obligacja** Pożyczki Premjowej 5% Ros. II emisji Serji 6506 Nr. 39 i zastrzega sobie, aby nikt takowe nie nabywał. 1—1

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 1515. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что 12 (24) Марта сего 1869 г., въ 12 часовъ дня, въ торговой залѣ сего Правленія, будутъ произведены изустные торги, на отдачу въ трехълѣтнее съ 20 Марта (1 Апрѣля) 1869 года пользное содержаніе помиссіонерскаго дома подъ N. 1326 въ г. Варшавѣ при Владимирской улицѣ расположеннаго.

Торги начнутся отъ суммы 1.507 р. 86 к. одногодовой платы, составляющей чистый доходъ съ дома, то есть, за исключеніемъ изъ выручаемаго нынѣ казною дохода слѣдующихъ расходовъ: издержекъ по администраціи, податей и страховаго отъ огня сбора; а равно, 107 процентовъ на некапитальныя починки дома и исправное содержаніе крышъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны представить при торгахъ въ счетъ залога 400 р наличными деньгами или Государственными бумагами.

Лицо, за которымъ состоятся торги, обязанъ въ теченіи трехъ дней, дополнить представленный залогъ, въ размѣрѣ половины предложенной въ годъ на торгахъ платы и полнаго количества платимыхъ въ годъ податей и страховаго отъ огня сбора.

О всѣхъ прочихъ условіяхъ освѣдомиться можно, ежедневно, до 3 часовъ пополудни, за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Варшавскаго Губернскаго Правленія.

* * *

Rząd Gubernjalny Warszawski podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 12 (24) Marca r. b. o godzinie 12 w południe, w sali licytacyjnej tegoż Rządu, odbywać się będzie głośna in plus licytacja, na oddanie w trzechletnią dzierżawę, to jest od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) roku bieżącego 1869 do tegoż dnia i miesiąca 1872 roku, domu po Misjonarzach Warszawskich pod Nr. 1326 w mieście Warszawie przy ulicy Włodzimierskiej położonego.

Licytacja rozpoczętą będzie od rsr. 1.507 kop. 86, jednorocznej opłaty, wyrachowanej jako czysty dochód, po potrąceniu już z pobieranego obecnie przez Skarb dochodu, wydatków na administrację, opłacanych podatków i składki ogniowej, jak również 10% procentu, na nie kapitalne reperacje i utrzymywanie w dobrym stanie dachów.

Przystępujący do licytacji obowiązany złożyć na stół licytacyjny tytułem vadium rsr. 400. gotowizną lub papierami przyjmowanemi na kaucje.

Utrzymujący się przy licytacji, obowiązany w ciągu dni trzech, złożone vadium dokompletować na kaucją wyrównywającą połowie postąpionej rocznej opłaty dzierżawnej i całorocznym podatkom oraz składki ogniowej.

O innych szczegółowych warunkach, dowiedzieć się można codziennie. do godziny 3 po południu, za wyłączeniem dni galowych i świątecznych w Wydziale dóbr Rządu Gubernjalnego.

Г. Варшава, Февраля 18 дня 1869 г.

3—3 Асесоръ, Добошинскій.

N. D. 1678. *Радомское Губернское Правленіе.*

Такъ какъ торги назначенные къ 27 Ноября (9 Декабря) п. г. на продажу поступившаго въ вѣдѣніе казны отъ Свѣтскаго Римско-Католическаго Духовенства каменнаго дома въ г. Сандомирѣ N. 76 называемаго Свіонтниковъ несостоялись, то Радомское Губернское Правленіе на основаніи разрѣшенія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 17 Января с. г. за N. 48799, симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 28 Марта (9 Апрѣля) 1869 г. въ 12 часовъ утра въ присутственномъ залѣ онаго Правленія будутъ производиться вторично публичные торги на продажу вышеозначенной недвижимости, начиная оные отъ первоначальной установленной торговой суммы 352 руб. 80 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ могутъ также представлять въ Губернское Правленіе къ означенному сроку до 12 часовъ полудня запечатанныя декларація, которыя по окончаніи гласныхъ торговъ будутъ распечатаны.

Всякій покупщикъ долженъ представить въ Губернское Правленіе или Окружное Казначейство предварительный залогъ равняющійся десятой части стоимости по оцѣнкѣ продаваемой недвижимости, наличными деньгами, ликвидаціонными листами или другими публичными бумагами какъ Имперіи такъ и Царства Польскаго, или же Листами Кредитнаго Земскаго Общества по нарицательной ихъ цѣнѣ. Всѣ процентныя бумаги должны быть представлены съ принадлежащими купонами.

Подробныя условія о продажѣ упомянутой недвижимостей могутъ быть пересматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Радомскаго Губернскаго Правленія, ежедневно за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ пополудни.

Г. Радомъ, Февр. 20 (Марта 4) 1869 г.

2—3 Вице-Губернаторъ, Талачановъ.

N. D. 1271. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Siedleckiej w Siedlcach.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie artykułu postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

1. Babice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku Babice. i nowo-założonego folwarku Dęba Stara, wsiów: Babice, Ruda, Kamionka, Skruda, Wylezin i Ownia z Zagrodnikami i Sołtystwem tegoż nazwiska, z młynów Ruda, Skruda i Wylezin, niemniej z tysiąca morgów lasu od dóbr Ryki oddzielonego i do dóbr niniejszych przyłączonego, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Żelechowskim, Powiecie Garwolińskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 3,128 kop. 60, vadium do licytacji rsr. 10,845, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 86,832 kop. 50, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

2. Budziska, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsiami Krzówka i Sobieska, z nomenklaturą Zarzeka, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Radińskim, Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1.496 kop. 12, vadium do licytacji rsr. 4,905, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 36,596 kop. 25, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

3. Charlejów A, B, C, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Ogu Radińskim P-cie Łukowskim, Gub. Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,073 kop. 25, vadium do licytacji rsr. 3,195, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 25.435, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 r., przed Rejentem Adamem Damięckim.

4. Chmielów Wielki i Mały, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, oraz Julianówka czyli Holendernia część B, mianowicie pole pod Ochotnikiem zwane, morgów 24 prętów 32 i pręcików 24 składające się z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 606 kop. 28, vadium do licytacji rsr. 2,250, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 13,304, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

5. Długie Kamieńskie, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległemi częściami na wsiach Długich Łukach, Długich Grzymkach, Długich Wszeborach, Długich Grodzickach, oraz Długich Wólce Nadbużnej i Kołku Zgleczewskim, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Węgrowskim, Powiecie Sokołowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 640 kop. 81, vadium do licytacji rs. 4,050, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 14,335 kop. 87½, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 r., przed Rejentem Bronisławem Wrońskim.

6. Hołowno vel Antopol, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsią zarobną Hołowno i folwarkiem Kaniuki, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 682 kop. 27½, vadium do licytacji rs. 3,675, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 26,286 kop. 87½, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

7. Jeleniec, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsią tegoż nazwiska, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,045 kop. 10, vadium do licytacji rub. sreb. 3,36), licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 24,189, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

8 Kiełpieniec, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarków Kiełpieniec i Przewóz Nurski, z wsi zarobnych Kiełpieniec, Kózie, Białobrzegi i Przewóz Nurski. z łąk w lesie nad Bugiem położonych i z lasów przyległych, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Węgrowskim, Powiecie Sokołowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 955 kop. 30½, vadium do licytacji rs. 3,600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 22,378, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

9. Kolechowice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku i wsi Kolechowice, oraz gruntów po Sołtysach, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,215 kop. 31½, vadium do licytacji rub. sr. 4,110, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 31,631, termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

10. Kostomłoty, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z nowo utworzonym folwarkiem Bór, obecnie Łaś zwanym, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 791 kop. 57½, vadium do licytacji rs. 3,375, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 24,111, termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

11 Lipówka, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku i wsi Lipówka, z łąkami Lipowskie zwanemi, i z lasów przyległych, mające ogólnej rozległości włók 49 morgów 19 prętów 28, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Włodawskim. Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 408 kop. 70, vadium do licytacji rs. 1,330, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,122, termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 r, przed Rejentem Adamem Damięckim.

12 Morzków część A, B. C, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z częściami na wsiach Toczyskach Czortkach, Toczyskach Średnich, Bujałach Mikoszach, Gniewoszach, Jablonny Lackiej i Ruskiej, z przyleg. i przynależytościami, oraz nomenklaturą Konty Wierzbickie, w Okręgu Węgrowskim. Powiecie Sokołowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 495 kop. 95, vadium do licytacji rsr. 1,455, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,157, termin sprzedaży d. 16 (28) Września 1869 r., przed Rejentem Bronisławem Wrońskim

13. Mostów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami Prosnów, Milcyki i Nieznanki, i z wszelkiemi przynależytościami, w Okręgu Łosickim, Powiecie Konstantynowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 315 kop. 91, vadium do licytacji rsr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9.227, termin sprzedaży d. 16 (28) Września 1869 r., przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

14. Nakory, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsią tegoż nazwiska, i łąką od wsi Brzozowa odprzedaną, oraz laskiem Borek zwanym, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 773 kop. 93, vadium do licytacji rub. sreb. 2,430, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 16,622, termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

15. Oleśnica, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, wraz z nomenklaturami Adamówka, Zawola vel Bobrowice i Nowe Pole Pszczółki, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 909 kop 71½, vadium do licytacji rub. sreb. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 20,148, termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

16. Ozorów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsią Kłudzie, z folwarkiem Osińskie i częściami na wsiach: Dąbrówka, Stany, Dąbrówka Stara, z nomenklaturą tak nazwaną Koryta. oddzieloną od wsi Oleśnicy, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 2,192 kop. 79, vadium do licytacji rs. 6,54), licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 48,150, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 r., przed Rejentem Adamem Damięckim.

17. Paprotnia A, B, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Żelechowskim, Powiecie Garwolińskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,170 kop. 64, vadium do licytacji rsr. 3,360, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 28,450, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

18. Pawlowice, z dwóch respective części A i B, składające się, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległą wsią Długa Wola, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Żelechowskim, Powiecie Garwolińskim, Gubernji Siedleckiej położone. Czyni się wzmianka, że w ograniczeniu tych dóbr znajduje się osada Binduga zwana, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 1.747 kop. 3, vadium do licytacji rub. sreb. 6,660, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 42.528, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 roku, przed Rejentem Bronisławem Wrońskim.

19. Połoski, (Bielaka), na teraz Cichockiego) po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 454 kop. 42. vadium do licytacji rub. sreb. 1,395, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 10,495, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 r., przed Rejentem Bronisławem Wrońskim.

20. Rudzieniec, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsią Radcze i częścią na wsi Gęsi, tudzież dobra ziemskie Gęs, wraz z częścią na wsi Gęsi od dóbr Kolana oddzieloną, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Włodawskim, Powiecie Radińskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 4,379 kop. 2, vadium do licytacji rub. sreb. 17,100, licytacja rozpocznie się od sumy rub sr. 99,551 kop. 25, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 r., przed Rejentem Bronisławem Wrońskim.

21. Ryczyska, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Żelechowskim, Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sreb. 787 kop. 24, vadium do licytacji rub. sreb. 2,640, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 12,792 kop. 37½, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 r., przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

22. Sionna Mingosy, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Siedleckim, Powiecie Węgrowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sreb. 126 kop. 95, vadium do licytacji rsr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 2,923 termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 roku, przed Rejentem Bronisławem Wrońskim.

23. Sowin część A, B, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, w obrębie których znajduje się osada Wygoda zwana, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 434 kop. 40, vadium do licytacji rs. 1,395, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,707, termin sprzedaży d. 17 (29) Września 1869 r., przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

24. Uhrusk, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, tudzież Wola Uhruska, Zastawie i Mszanka, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,794 kop. 13, vadium do licytacji rub. sreb. 6,645, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 44,464 kop. 37½, termin sprzedaży dnia 17 (29) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

25. Uścieniec, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wsią Grabina i kolonja Krzywda, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Garwolińskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 658 kop. 96, vadium do licytacji rub. sr. 2.100, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 15,970 k. 50. termin sprzedaży d. 18 (30) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

26. Wojcieszków, po uwłaszczeniu włościan

przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku Starawieś i wsi tegoż nazwiska, z folwarku Nowinki i wsi tegoż nazwiska, wsiów Burzecka Wola, Mikołniów, część Woli Bystrzyckiej, Wola Bobrowa, Petronelin, Szczałb, części na Oszczepalinie i części na wsi Bystrzycy, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 5,570 kop. $27^1/_2$, vadium do licytacji rs. 19,440, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 145,470 kop. $37^1/_2$, termin sprzedaży dnia 18 (30) Września 1869 roku, przed Rejentem Adamem Damięckim.

27 Zalesie, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 457 kop. 14, vadium do licytacji rsr. 1,965, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,133 kop. $12^1/_2$, termin sprzedaży d. 18 (30) Września 1869 r., przed Rejentem Adamem Damięckim.

28. Mściska część A, z przyłączoną częścią z pod litery B, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Radińskim, Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 271 kop. 5, vadium do licytacji rub. sr. 675, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,285, termin sprzedaży dnia 18 (30) Września 1869 r., przed Rejentem Bronisławem Wrońskim.

29. Dąbrowica Wielka z dwóch części A, i B, uformowane, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z atynencją Mańkowice, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 950 kop. 56, vadium do licytacji rsr. 3,060, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 24,000, listy likwidacyjne na zabezpieczenie pożyczki Towarzystwa w Banku deponowane rub. sreb. 3,000, termin sprzedaży dnia 18 (30) Września 1869 roku, przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

30. Dąbrowica Mała, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 524 kop. $63^1/_2$, vadium do licytacji rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,200, listy likwidacyjne na zabezpieczenie pożyczki Towarzystwa w Banku deponowane rsr. 3,850, termin sprzedaży dnia 18 (30) Września 1869 r., przed Rejentem Stanisławem Rostkowskim.

Sprzedaże wzmiankowane bęgą odbywać się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem, który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ponieważ przy wypłacie Listów Likwidacyjnych, zatrzymane zostały na wzmocnienie bezpieczeństwa udzielonej pożyczki sumy w Listach Likwidacyjnych, jako to: pod pozycją 29 dla dóbr Dąbrowicy Wielka *a*, *b*, rs. 3,000, i pod pozycją 30 dla dóbr Dąbrowica Mała rs. 3,850, nowo-nabywca zatem obowiązany jest wystąpić z częścią pożyczki wyrównywającą zatrzymanym sumom, spłacając takowe w ciągu dni 20 po licytacji w Listach Zastawnych Serji tej jakiej ostatnio wziętą była pożyczka Towarzystwa, kwoty zaś końcowe nie dające się spłacić Listami, obowiązany uiścić w gotowiźnie, wszystko to pod rygorem relicytacji.

W razie niedojścia do skutku powyższych sprzedaży w oznaczonym terminie, dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

W końcu uprzedza interesentów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadło święto kościelne lub uroczystość galowa dworska I go rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tego samego Rejenta.

Siedlce dnia 7 (19) Lutego 1869 roku.

Prezes, Kozłowski.

Pisarz, Tchorzewski.

N. D. 1761. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: dwa łóżka jesionowe i szafa sosnowa, w dniu 12 (24) Marca 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu Nr. 2468 przy ulicy Nowolipki przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.

1—2 Dobronoki.

N. D 1763. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: w dniu 14 (26) Marca 1869 r. o godzinie 11 przed południem w mieszkaniu debentki pod Nr. 2929*a*. przy ulicy Solec przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 1 (13) Marca 1869 r.

1—2 Sosonko.

N. D. 1833. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ludwiki z Smiecińskich Wodzińskiej, z mężem swym Władysławem Wodzińskim prawomocnie rozwiedzionej w Warszawie pod Nr. 1355 lit. *f*. zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kazimierza dwóch imion Skibińskiego Mecenasa, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu i Radzie Stanu w Warszawie pod Nr 471*c*. zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rsr. 13,662 kop. 38, z większej sumy rsr. 16,971 kop. 15 pochodzącej, z procentem należnym i zaległym, oraz kosztów od Konstantego Mikulskiego obywatela, właściciela dóbr ziemskich Mokotów lit. *C*. i Murowanka, w Okręgu i Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniach: 14 (26), 15 (27), 16 (28) Lipca 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Mokotów lit. *C*. dobra Murowanka wraz z kolonjami Nr. 1. 2. 3. do dóbr Mokotów dołączonemi, w Okręgu Warszawskim Gubernji Warszawskiej, część tych w gminie Mokotów ekonomji Warszawa części drugiej, oraz nieruchomości w Warszawie pod Nr. 3064, 3067 i 3069 *a*. w gminie Magistratu miasta Warszawy, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Konstantego Mikulskiego należące i w tegoż posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone. Dobra te mają ogólej rozległości około mórg 183 pręt 40, albo dzies. 94.

Na gruncie powyższym są następujące zabudowania.

1. Dom masiv murowany parterowy dachówką i blachą kryty, 3 kominy murowane mający.

2. Dom masiv murowany dachówką kryty, 2 kominy murowane mający, pod połową którego, znajduje się piwnica w ziemi.

Gołębnik na słupie drewnianym w ziemię wkopanym blachą kryty.

3. Stajnia, obórka, wozownia i chlewki z z drzewa gontami kryte.

4. Piwnica masiv murowana w formie lodowni ziemią kryta.

5. Studnia z cegły palonej wymurowana, z pompą żelazną i rurami miedzianemi, oraz korbą żelazną.

6. Dziedziniec w części kamieniem polowym wybrukowany.

7. Mostek z cegły palonej murowany.

8 Dom masiv murowany dachówką kryty z kominem murowanym.

9 Podwórze w części kamieniem polowym wybrukowane.

10. Dom masiv murowany parterowy dachówką kryty z kominem murowanym.

11. Stajnia i wozownia z drzewa gontami kryte.

12. Kloaka z desek deskami kryta.

13. Dom masiv murowany parterowy dachówką kryty, komin murowany mający.

14. Dom masiv murowany parterowy dachówką kryty, o 1 kominem murowanym.

15. Wozowienka z drzewa dachówką kryta.

Parsk pod dachem ziemią kryty.

16 Stodoła masiv murowana z cegły palonej gontami kryta, z kieràtem do młocarni urządzonym, pod stodołą tą są piwnice na kartofle

17. Spichrz masiv murowany z cegły palonej dachówką kryty, o piwnicach.

18. Bróg na skład zboża lub słomy, słomą kryty.

19. Studnia z cegły palonej murowana, z pompą i korbą drewnianą.

20 Parkan w części masiv murowany, a w części z desek, w którym są dwie bramy i furtka.

21. Parkan z łat rzniętych w słupy murowane i na podmurowaniu z cegły palonej, z bramami takiemiż.

22. Ogród owocowy około mórg 12. pręt 48 zawierający, zasadzony jest wyborowemi gatunkami drzew i obsiany kwiatami oraz warzywem.

23. Oranżerja masiv murowana dachówką kryta z kominem murowanym, w której mieści się około 100 sztuk młodych drzew zagranicznych, oraz szparagarnia i inspekta.

Gimnastyka urządzona na słupach drewnianych w ziemię wkopanych.

Ogród w około parkanem z łat rzniętych i desek ogrodzony.

Grunta orne czyli pole, mają rozległośc około mórg 96. pręt. 246. albo dzies. 48 saż. 188. W środku którego znajduje się kapustnik i sadzawka, oraz pastewniki.

24. Karczma masiv murowana parterowa dachówką kryta, o 2 kominach murowanych, którą dzierżawi Konstanty Domański za sumę rsr. 600 rocznie w ratach kwartalnych od Św. Jana r. b. do 1869 r.

25. Studnia z pompą i korbą drewnianą.

26. Pole w klinie przy rogatkach Mokotowskich, czyli gruntu ornego morgę 1 pręt. 85 wynoszące.

27 Pole czyli gruntu mórg 9 pręt. 48, albo dzies. 4 saż. 1656.

28. Pole czyli gruuktu mórg 2 pręt 49, albo dzies. 1 saż. 259

29. Pole morga 1 pręt. 151, albo saż. 1840 w końcu którego jest łączka 52 pręty wynosząca.

Pole to ma być placem nieruchomości miejskiej Nr. 3064 oznaczonej.

30. Pole rozległości mórg 7 pręt. 10, albo dzies. 3 saż. 1450.

31. Pole mórg 1 pręt. 128, albo saż. 1750 zawierające.

32. Sadzawki czyli wody w dołach po wybrannj glinie 2, obejmujące morgę 1 pręt. 294, albo. saż. 2432

33. Ogród fruktowy, mieszczący w sobie drzewa fruktowe.

34. Dom masiv murowany parterowy z kominem murowanym, dachówką kryty.

35. Piwnica pod daszkiem dachówką kryta.

36. Chlewki w części z cegły, w częśc. z desek postawione, deskami i słomą kryte.

37. Kloaka z desek gontami kryta.

38 Dom masiv murowany parterowy, o 1 kominie murowanym dachówką kryty.

39. Chlewki z desek słomą kryte.

40 Piec do wypalania cegły, gontami i dachówką kryty.

41. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem.

42. Szopa słomą kryta do suszenia cegły.

43. Studnia murowana z cegły palonej z żurawiem.

44. Piec do wypalania cegły gontami i dachówką kryty.

45. Szopa pod dachem goncianym na słupkach w ziemię wkopanych.

46. Trat do tratowania gliny, pod daszkiem gontami krytym.

47. Szopa do suszenia cegły słomą kryta.

48. Studzien 2, drzewem cembrowanych z żurawiem

49 Dom masiv murowany, z kominem murowanym dachówką kryty.

50. Dom masiv murowany gontami kryty, z kominem murowanym.

51. Szop 2 gontami krytych, na słupach drewnianych wspierających.

52. Stajnia masiv murowana, w której mieści się i spichrz, częścią gontami, częścią dachówką kryte.

53. Kuźnia i mieszkanie masiv murowane o 2 kominach murowanych dachówką kryte.

Dach dachówką kryty na 4 słupach drewnianych do kuc a koni.

54. Szopa na skład węgli z drzewa gontami kryta.

55 Wozowienka z drzewa deskami kryta.

56. Chlewki z drzewa, częścią słomą, częścią dachówką kryte.

57. Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą żelazną.

58. Dom z cegły palonej gontami kryty z kominem murowanym.

Trotoary kamieniem polnym pod stajnią i tym ostatnim domem wybrukowane.

59. Kloaka z desek deskami kryta.

60. Piec do wypalania cegły masiv murowany gontami i dachówką kryty.

61. Studzien cegłą murowanych z żurawiami 3.

62. Piec murowany do wypalania cegły Nr. 6 oznaczony, pod szurem i dachem, dachówką krytym.

63 Szopa czyli dach słomą poszyty do suszenia cegły

64. Dom Nr. 3069 *a*. policyjnym oznaczony. parterowy, w części masiv murowany, w części drewniany. 3 kominy murowane mający. dachówką kryty.

65 Stajnia murowana dachówką kryta piwnica pod i dachem.

66. Szopa dachówką kryta.

67. Chlewiki z desek grntami kryte.

68. Szopa deskami kryta.

69. Kloaka z desek deskami kryta.

70. Brama z łat rzniętych,

71. Barak czyli dom murowany z cegły palonej, dachówką kryty, o 1 kominie murowanym.

72. Żóraw z sochą i rusztowaniem z belek do ciągnienia wody.

73. Studni drzewem cembrowanych 2.

74. Piec od palenia cegły № 3 z szurem, gontami i dachówką kryty.

75. Szopa pod deskami do suszenia cegły.

76. Barak czyli domek z cegły murowany w ziemi pod dachówką, o 1 kominie murowanym.

77. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem.

78. Piec do wypalania cegły murowany pod szur m a dach dachówką kryty.

79. Szopa pod dachem deskami krytym z półkami z desek do suszenia cegły.

80. Szopy słomą kryte 2.

81. Dom murowany parterowy z kominem murowanym, dachówką kryty.

82. Stajenka z drzewa deskani kryta.

83. Chlewki z desek słomą i gontami kryte.

84. Cztery szop słomą krytych.

85. Piec do palenia cegły № 1 dachówką i gontami kryty.

86. Studnia murowana z cegły z żórawiem i kubłem.

87. Plac na którym znajduje się drzew fruktowych 5.

88. Barak czyli dom z cegły palonej o 1 kominie murowanym gontami kryty.

89. Chlewki z desek deskami kryte.

90. Dół wodą napełniony, karaskami zarybiony.

91. Piec od wypalania cegły murowany № 12 dachówką i w części deskami kryty.

92. Piec do wypalania cegły № 13 a deskami przed czeluściami, pod dachówką.

93. Rusztowenia do ciagnienia wody.

94. Ogród kapustniak pół morgi obejmujący.

Wszystkie powyżej opisane zabudowania służą do prowadzenia fabrykacji cegły i w domach nikt więsej za opłatą niemieszka nad oficjalistów i robotników fabrycznych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych dóbr ziemskich Mokotów lit. C Murowanka, Kolonji № 1, 2, 3, oraz nieruchomości miejskiej № 3064, 3067 i 3069a oznaczonych, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kaźmierza dwóch imion Skibinskiego Mecenasa, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu i Radzie Stanu, w Warszawie pod № 471c. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi m. stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr 387, urzędującemu, na ręce Pawła Rubinowicza urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i m. Warszawy Wydziału III. w Warszawie, pod Nr. 405 urzędującemu na ręce własne.

3. Stanisławowi Starzyńskiemu Wójtowi gminy Mokotów, we wsi Mokotowie Okręgu Warszawskim urzędującemu na ręce własne.

Wszystkim d. 31 Październ ka (12 Listopada) 1866 r.

Wniesiono do ksiąg wieczystych tak dóbr ziemskich Mokotów lit. C, z Okręgu Warszawskiego Murowanka, jako też nieruchomości № 3064, 3067 i 3069a w Warszawie położonych d. 2 (14) Listopada 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego gub. Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod № 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Stycznia 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Jozef Kaźmierz Skibiński Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu i Radzie Stanu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 15 (27) Listopada 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego gub. Warszawskiej w Warszawie

Warszawa d. 15 (27) Listopada 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech pierwszych publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży wszystkich wymienionych wyżej nieruchomości, Trybunał Cywilny Gubarnji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem d. 31 Stycznia (12 Lutego) 1867 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia takowych na d. 21 Marca (2 Kwietnia) t. r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu jak wyżej.

Warszawa d. 31 Stycz. (12 Lutego) 1867 r.

Zgórski, Pisarz Trybunału.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia w terminie powyższym, Trybunał na skutek wyroków w dniach 14 (26) Marca i 21 Marca (2 Kwietnia) 1867 r. ocznie zapadłych które rozporządziły sprzedaż w 5 oddziałach.

I. Termin do ostatecznego i stanowczego przysądzenia 1-go oddziału, to jest nieruchomości № 3064 na d. 5 (17) Czerwca 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

II Termin do ostatecznego i stanowczego przysądzenia 2-go oddziału to jest dóbr Murowanki na d. 7 (19) Czerwca 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

III. Termin do ostatecznego i stanowczego przysądzenia 3 oddziału, to jest nieruchomości № 3066/8, na d. 9 (21) Czerwca 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

IV. Termin do ostatecznego i stanowczego przysądzenia 4 oddziału, to jest dóbr Mokotowa lit C, łącznie z nieruchomością № 3069a oraz kolonji № 17 na d. 12 (24) Czerwca 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, nakoniec.

V. Termin do ostatecznego i stanowczego przysądzenia 5 oddziału, to jest kolonji N-mi $^1/_{17}$, $^2/_{20}$ i $^3/_{21}$ oznaczonych na d. 15 (27) Czerwca 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w których to wskazanych i oznaczonych termi-

nach licytacja zacznie się każdego respective oddziału zosobna od $^{2}/_{3}$ części taksy przez biegłego wyrokiem Trybunału mianowanego wynalezionej.

Warszawa d. 3 (15) Kwietnia 1866 r.

Zgórski, P. T.

Ponieważ termina powyższe, mianowicie 1-y dla braku konkurentów, inne zaś cztery dla zaskarżonych przez dłużnika taks, a ztąd wywołanej przezeń apelacji i zapadłego w Sądzie Apelacyjnym d. 7 (19) Czerwca 1867 r. wyroku nakazującego rewizją taks i nieruchomości w 4 ostatnich oddziałach wymienionych kosztem dłużnika i pod prekluzją nie przyszły do skutku, przeto po dopełnieniu rewizji co do czterech ostatnich oddziałów taks z powołanego wyroku Sądu Apelacyjnego, zaś co do pierwszej taksy z mocy wyroku Trybunału daty 13 (25) Czerwca 1867 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z ilacji na dniu 29 Września (11 Października) t. r. zapadłym, postanowił: iż ostateczne i stanowcze przysądzenie powyższych dóbr i nieruchomości, odbędzie się w następujących oddziałach, mianowicie:

A. W pierwszym oddziale: nieruchomości N. 3064 w terminie d. 9 (21) Listopada 1867 r. o godz. 10 z rana w Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydz. I.

B. W drugim oddziale: nieruchomość Nr. 3066/8 taryfowym, zaś 3069 hypotecznym oznaczona, w terminie dnia 9 (21) Listopada 1867 roku w powyższym Trybunale o tejże godzinie.

C. W trzecim oddziale: dobra Mokotów lit. C., dobra zwane Murowanka, nieruchomości Nr. 3067 i 3069a tudzież kolonja Nr. 17 oznaczona, wszystkie łącznie w terminie d. 10 (22) Listopada 1867 r. w tymże Trybunale i o tejże godzinie.

D. W czwartym oddziale: kolonje numerami $^{1}/_{17}$, $^{2}/_{20}$, $^{3}/_{21}$ oznaczone, dnia 10 (22) Listopada 1867 r. również w Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydziale I o godzinie 10 z rana.

W powyższym przeto sposobie, we wskazanych i oznaczonych wyżej terminach, czasie i miejscu, licytacja zacznie się każdego respective oddziału z osobna od $^{2}/_{3}$ części rewizji taks wynalezionych, mianowicie co do oddziału pod lit. A. przez biegłego wyrokiem Trybunału z dnia 13 (25) Czerwca b. r. mianowanego, zaś co do oddziałów pod lit. B, C i D przez trzech biegłych wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 7 (19) Czerwca b. r. z urzędu wyznaczonych.

Warszawa d. 29 Wrześ. (11 Paźdz.) 1867 r.

Zgórski, Pisarz Trybunału.

Z powodu niedojścia do skutku ostatecznych terminów nieruchomości pod lit B i C powyżej zamieszczonych dla braku konkurentów, Trybunał wyrokiem na dniu 15 (27) Listopada r. z. zapadłym, nakazał rewizją taks tychże nieruchomości Nr. 3066/8 taryfowym i N. 3069 hypotecznym oznaczonej i II-ej dóbr Mokotowa lit. C dóbr zwanych murowanka, nieruchomości Nr. 3067, 3069a oraz kolonji Nr. 17, a to w osobach biegłych: Bronisława Muklanowicza budowniczego, Stanisława Kołakowskiego i Maksymiljana Radziszewskiego jeometrów, którzy taksy pomienionych nieruchomości, uskuteczniwszy takowe w dniu 24 Stycznia (5 Lutego) 1868 r. w kancelarji Trybunału złożyli. W dalszym przeto postępowaniu subhastacyjnem, Trybunał wyrokiem na dniu 16 (28) Lutego 1868 r. z ilacji na popieraniu wierzycielki Ludwiki ze Śmiecińskich Wodzińskiej zapadłym, termin do ostatecznego i stanowczego przysądzenia każdej z osobna nieruchomości na dzień 25 Marca (6 Kwietnia) 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydz. I.

Licytacja zacznie się:

1. Nieruchomość Nr. 3066/8 taryfowy, zaś Nr. 3069 hypoteczny od $^{2}/_{3}$ części wynalezionego ostatnią rewizją taksy szacunku, to jest od sumy rs. 826 kop. $^{2}/_{3}$, zaś

II. Dóbr Mokotowa lit. C, dóbr zwanych Murowanka, nieruchomości Nr. 3067, 3069a wraz z kolonją Nr. 17 oznaczoną także od $^{2}/_{3}$ części wynalezionego ostatnią rewizją taksy szacunku, to jest od sumy rs 34,906 k. 93$^{1}/_{3}$.

Każdy z powyższych oddziałów, osobno sprzedany będzie.

Vadium do I oddziału wynosi rs. 600, zaś do II rs. 2 780.

Warunki sprzedaży przejrzane być mogą w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydz. I. w Warszawie i u Skibińskiego Obrońcy przy Senacie sprzedażą dyrygującego, a pod Nr. 471c w Warszawie przy ulicy Senatorskiej w domu Moritza Sejdel obok starej resursy kupieckiej mieszkającego.

Warszawa d. 16 (28) Lutego 1868 r.

Zgórski P. T.

Z powodu wyniesionych przez dłużnika sporów o taksy nieruchomości pod pozycjami I i II wymienionych tudzież sporów dotyczących 3-ch kolonji N-mi $^{1}/_{17}$, $^{2}/_{20}$ i $^{3}/_{21}$ oznaczonych, które to spory przez wszystkie instancje przeprowadzone, wyrokami: Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 29 Lutego (12 Marca) 1868 r. i Rządzącego Senatu w dniu 25, 26 Kwietnia (6, 7 Maja) t. r. tudzież w dniu 30 Stycznia (11 Lutego) 1869 r. rozpoznane i szacunki ustalone zostały, na skutek wreszcie zapadłego na popieranie wierzycielki Ludwiki Wodzińskiej wyroku z ilacji w dniu 4 (16) Marca 1869 r., którym termina do ostatecznego przysądzenia jak poniżej, zostały wyznaczone, sprzedaż subhastowanych nieruchomości odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I szym zawsze o godzinie 10 z rana rozpoczynając, w następujących oddziałach:

A. Nieruchomości Nr. 3066/8 taryfowy, zaś Nr. 3069 hypoteczny d. 7 (19) Kwietnia 1869 r., od $^{2}/_{3}$ części szacunku to jest od sumy rsr. 823 k. $^{2}/_{3}$.

B. Dóbr Mokotowa lit. C., dóbr Murowanka, nieruchomości Nr. 3067, 3069a wraz z kolonją Nr. 17 oznaczonę d. 8 (20) Kwietnia t. r., od $^{2}/_{3}$ części szacunku to jest rs. 34,905 k. 93$^{1}/_{3}$.

Trzech kolonji Nr. $^{1}/_{17}$, $^{2}/_{20}$ i $^{3}/_{21}$ oznaczonych na Mokotowie leżących d. 8 (20) Kwietnia t. r. od $^{2}/_{3}$ części szacunku to jest od sumy rs. 17,285.

Każdy z oddziałów A, B, C, osobno sprzedany będzie.

Vadium do oddziału A. wynosi rs. 600, do oddziału B. rsr. 2,780, zaś do oddziału C. rsr. 1,000.

Warunki sprzedaży przejrzane być mogą w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydz. I. w Warszawie i u Kazimierza Józefa dwóch imion Skibińskiego sprzedażą dyrygującego pod Nr. 471c w Warszawie przy ulicy Senatorskiej w domu Moritza Sejdel obok resursy kupieckiej zamieszkałego.

Warszawa d. 4 (16) Marca 1869 r.

Zgórski P. T.

N. D. 1834. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Domu Zleceń Ziemian w Włocławku pod firmą Dąbski, hr. Skarbek, Słubicki i współka, w mieście Włocławku, okręgu i powiecie Włocławskim, gubernji Warszawskiej egzystującego, pod likwidacją zostającego, a zamieszkanie prawne do niniejszego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie w domu pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,000 z procentem, zastrzegając egzekucję o resztującą sumę rs. 6,356 k. 2$^{1}/_{2}$, z procentem należnym od całej sumy rs. 9356 k. 2$^{1}/_{2}$, do Władysława Kołaczkowskiego) od Doroty z Ciechanowskich Kołaczkowskiej, Władysława Kołaczkowskiego małżonki, obywatelki, właścicielki dóbr ziemskich Wypychów w okręgu Zgierskim powiecie Łęczyckim gubernji Warszawskiej dawniej, a obecnie Kaliskiej położonych, zaś w mieście Zgierzu zamieszkałej, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 16 (28) Grudnia 1865 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Wypychów, w okręgu Zgierskim powiecie Łęckim gubernji Warszawskiej dawniej, a obecnie Gubernji Kaliskiej, w parafii Gieczno, w gminie Rogóźno położone, pod jurisdykcją sądu Pokoju w Łodzi, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Doroty z Ciechanowskich Kołaczkowskiej Władysława Kołaczkowskiego żony należące, w dzierżawnem posiadaniu Walentego Lisieckiego za sumę rs. 600 zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około mórg miary nowopolskiej 352 albo dziesiatyn 180, (z tych gruntów włościańskich jest mórg 141 prętów 296 albo dziesiatyn 72) mające.

Na gruncie tych dóbr, znajdują się następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa gontami kryty, komin murowany mający.
2. Piwnica w ziemi ziemią kryta.
3. Chlewy z drzewa gontami kryte.
4. Obora, stajnia i spichrz pod jednym dachem słomę krytym.
5. Szopa z drzewa słomą kryta.
6. Owczarnia z drzewa słomą kryta, z okapami goncianemi.
7. Stodoła z drzewa słomą kryta, w której znajduje się maszyna młocarnia fabryki Ewansa, własnością dzierżawcy być mająca.
8. Ogród fruktowy w części płotem żerdzianym ogrodzony, w którym jest drzew fruktowych około sztuk 120.
9. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem.
10. Domów czworaków dwa z drzewa słomą krytych, na mieszkanie dla ludzi dworskich przeznaczonych, z tych w jednym jest szynk wódki dworskiej, którą szynkuje Władysław Lewandowski, opłaca dworowi rs. 40 rocznie.

Włościan w tej wsi osiadłych jest trzech, jako to: Maciej Szczepaniak, Stanisław Manista i Piotr Pietrzak, każdy z tych posiada po mórg 18 gruntu.

Jest jeszcze obdarowanych nowo dwudziestu trzech posiadaczy gruntu niemających żadnych zabudowań z imion i nazwisk, oraz ilość gruntu posiadających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teofila Tomickiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Heljodorowi Janiszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Zgierskiego, w mieście Łodzi Okręgu Zgierskim gubernji Warszawskiej dziś Kaliskiej urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce własne.

2. Józefowi Fryszka, Wójtowi gminy Rogóźno, do której to gminy wieś Wypychów należy, zaś w kolonji Kwiino okręgu Zgierskim gubernji Warszawskiej dziś Kaliskiej zamieszkałemu i urzędującemu na ręce Władysława Polkowskiego Pisarza gminy.

Obudwom dnia 3 (15) Stycznia 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie, dnia 12 (24) Stycznia 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 1 (13) Kwietnia 1866 r

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 26 Stycz. (7 Lutego) 1866 r.

Radca Dworu, Zgorski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, dnia 28 Stycznia (9 Lutego) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał Cywilny w Warszawie, w terminie przygotowawczego przysądzenia, wyrokiem zapadłym dnia 23 Maja (4 Czerwca) 1866 r. zajęcie dóbr tych na przymuszone wywłaszczenie z wszelkiemi skutkami zniósł i wykreślenie tegoż z hypoteki i z księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie utrzymywanej uskutecznić nakazał. Sąd Apelacyjny wyrokiem zaocznym, zapadłym d. 19 (31) Stycznia 1868 r. wyrok powyższy Trybunału uchylił, akcję Kołaczkowskich do wyroku Trybunału wnoszoną, jako bezzasadną oddalił i odbycie terminu przygotowawczego przysądzenia dóbr Wypychowa rozporządził; w wykonanie przeto tego wyroku, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem zapadłym d. 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 r. termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Wypychowa wyznaczył na dzień 29 Maja (10 Czerwca) t. r. Z powodu jednakże założonej opozycji przez Kołaczkowskich naprzeciw wyrokowi Sądu Apelacyjnego z d. 19 (31) Stycznia 1868 r. termin ten do skutku nie przyszedł. Obecnie po oddaleniu takowej wyrokiem zapadłym d. 3 (15) Lipca 1868 r. Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem zapadłym d. 28 Lutego (12 Marca) r. b., nowy termin do przygotowawczego dóbr tych przysądzenia wyznaczył na d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 r., który się odbędzie na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego w wydziale I. o godzinie 10 z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,000 w warunkach licytacyjnych podanej, a sprzedaż w dniu ostatecznego przysądzenia rozpocznie się od $^{2}/_{3}$ części szacunku taksą przez biegłych sądowych sporządzić się mianą wykrytego.

Warszawa d. 27 Lutego (11 Marca) 1869 r.

1 – 1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1837. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa i Tekli małżonków Rebandel obywateli, w Warszawie pod Nr. 1013*a*. zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Juljana Czajkowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 549*a*. zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 4,800 z procentem po 5% od dnia 1 Października 1868 r. liczącym się i kosztów egzekucyjnych od Bartłomieja i Marjanny z Kusków małżonków Ferentz, właścicieli nieruchomości w Warszawie Nr. 263, tamże zamieszkałych, protokółem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 19 (31) Grudnia 1868 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Freta pod Nr. 265, w cyrkule policyjnym II i III, administracyjnym I i II, w gminie Magistratu miasta Warszawy, na gruncie dziedzicznym, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału I położona, poszukiwaną wierzytelnością hypoteczne obciążona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Bartłomieja i Marjanny z Kusków małżonków Ferentz należąca i w tychże posiadaniu zostająca, przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadratowych 720 mieć mogąca.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości stoją następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o parterze, pierwszem i drugiem piętrze dachówką holenderką kryta o trzech kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.

2 Oficyna masiv murowana, dachówką holenderką kryta, o jednym kominie murowanym w części rurą blaszaną nadsztukowanym wyprowadzonym.

3 Oficyna masiv murowana blachą kryta o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym, przy tej wystawka z blaszanym daszkiem.

4. Budynek z bali w słupy postawiony, z dachem dachówką karpiówką krytym.

5. Budynek murowany dachówką holenderką kryty, z kominem blaszanym.

6. Podwórze całe kamieniem polnym brukowane

W nieruchomości tej oprócz samego dłużnika, mieści się 9 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Czajkowskiego Patrona pod Nr 549*a*. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 29 Stycznia (10 Lutego) 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 8 (20) Lutego 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I, dnia 18 (30) Kwietnia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Juljan Czajkowski Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Lutego (5 Marca) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie

Warszawa d. 21 Lutego (5 Marca) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1822. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Franciszka Dornfeld, urzędnika Zarządu Finansowego w Królestwie Polskim, w imieniu własnem, oraz jako ojca i głównego opiekuna nieletniej Bronisławy-Ludwiki Dornfeld, działającego, w Warszawie pod Nr. 1575 zamieszkałego, oraz Emilji Pauliny Antoniny 3 imion z Dornfeldów Grodzińskiej, Karola Grodzińskiego profesora gimnazium w Pińczowie małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż swego męża czyniącej, w mieście Pińczowie, powiecie Pińczowskim, gubernji Kieleckiej zamieszkałej, Anieli Marcelli 2 imion Dornfeld, panny pełnoletniej, w Warszawie pod Nr. 1575 mieszkającej, wszystkich jako sukcesorów po niegdy Marjannie Jozefie z Marszałowskich Dornfeld pozostałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Henryka Hoffman, Patrona przy Trybunale tutejszym, w Warszawie pod N. 518 zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 20,000 z procentem i kosztami od Fajtla Fejwelsohn, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 655 położonej, zaś w Warszawie pod N-rem 1810/11 mieszkającego, protokółem Stanisława Skierkowskiego, Komornika przy Trybunale tutejszym, w d. 8 (20), 11 (23) Listopada 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Leszno, pod Nr. 655 na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 5 k. 62$^{1}/_{2}$, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie, w cyrkule policyjnym i administracyjnym 5 i 6, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Fejtla Fejwelsohn należąca, w dzierżawnem posiadaniu Izydora i Zygmunta Szternów, za kontraktem urzędowym przed Truszkowskim Rejentem w Warszawie w dniu 5 (17) Maja 1868 r. sporządzonym, na siedm kwartałów od d. 1 Lipca 1868 r. za sumę rs. 6,000 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1 Dom masiv murowany, o parterze i jednem piętrze, oraz facjatach, blachą żelazną kryty, trzy kominy murowane mający, pod całym tym domem są piwnice i 2 suteryny mieszkalne, dalej w połaczen u tego domu a oficynami pod Nr. 2 i 3 opisanemi są dwa skrzydła, jedno z prawej, a drugie z lewej strony, masiv murowane, o parterze i 1-em piętrze z piwnicami murowanemi, blachą kryte, o jednym kominie murowanym każde.

2. Oficyna masiv murowana, o parterze i dwóch piętrach dachówką kryta, trzy kominy murowane mająca.

3. Oficyna masiv murowana o parterze i dwoch piętrach, dachówką kryta, trzy kominy murowane mająca.

4. Oficyna masiv murowana o parterze i jednym piętrze, dachówka karpiówką kryta, cztery kominy murowane mająca.

5 Budynek murowany, dachówka karpiówką kryty, w którym miesci się wozownia i stajnia.

6. Komórki drewciane dachówką kryte.

7. Kloaka drewniana blachą cynkową kryta.

8. Śmietnik drewniany.

9. Komórka drewniana blachą kryta.

10. Komórka podobnież drewniana z takimże dachem.

11. Studnia czyli pompa, z takąż korbą.

12. Podwórze kamieniem polnym brukowane.

W nieruchomości tej jest 17 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Henryka Hoffman, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w Warszawie pod Nr. 518 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie, pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łackiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II. w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 16 (28) Listopada 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 16 (28) Listopada 1868 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 24 Stycznia (5 Lutego) 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Henryk Hoffman, Patron przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 29 Listop. (11 Grud.) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowe Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 29 Listop. (11 Grud.) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych powyższej nieruchomości w dniach: 24 Stycznia (5 Lutego), 7 (19) Lutego i 21 Lutego (5 Marca) 1869 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem daty ostatniej, termin do przygotowawczego przysądzenia takowej na dzień 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,000, jaką popierający sprzedaż podaje.

Nadmienia się, iż Sukcesorowie niegdy Marjanny-Józefy z Marszałowskich Dornfeld powyżej respective wyrażeni aktu urzędowym przed Stanisławem Zawadzkim Rejentem w Warszawie dnia 19 (31) Grudnia 1868 r. sporządzonym, sumę rsr. 20,000 z zaległym procentem, na satysfakcją której, subhastacja obecna prowadzi się, Jakubowi Jaspistein kupcowi w Warszawie pod Nr. 1403 mieszkającemu scedowali i we wszelkie swoje prawa podstawili, dalsza więc kontynuacja subhastacji imieniem tegoż Jaspisteina popieraną będzie, który zamieszkanie prawne również u Henryka Hoffman Patrona w Warszawie pod Nr. 518 zamieszkałego, ma obrane.

Warszawa dnia 1 (13) Marca 1869 roku.
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 1827. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Karola Gepner urzędnika, w Warszawie pod Nr. 876 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ignacego Piędzickiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie przy ulicy Długiej pod N. 586b. zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,000, z procentem i kosztami od sukcesorów Teodora Poziomkiewicza, jako to: Józefy z Ziomków po tymże Teodorze Poziomkiewicz pozostałej wdowy, pod Nr. 223; Heleny Poziomkiewicz, Marcelli Poziomkiewicz panien pełnoletnich pod Nr. 223; Wiktorji z Poziomkiewiczów Stanisława Olszewskiego małżonki, pod Nr. 223 w Pradze przy Warszawie zamieszkałych; Teodora Poziomkiewicz, Wojciecha Poziomkiewicz, w Warszawie pod Nr. 2481b. zamieszkałych, oraz Józefa Poziomkiewicz, w Warszawie pod Nr. 2166 w szpitalu S-go Jana Bożego na kuracji zostającego, protokółem Antoniego-Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 7 (19) Listopada 1868 r. w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie, przy ulicy Mylnej, pod Nr. 2481 lit. b. na gruncie emfiteutycznym, do Skarbu Królestwa należącym, z którego opłaca się rocznie czynszu kop. 75, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w cyrkule policyjnym i administracyjnym V i VI, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanych współsukcesorów niegdy Teodora Poziomkiewicza, powyżej wymienionych należąca, a obecnie wedle aktu urzędowego przed Leonem Buszkowskim Rejentem w Warszawie w d. 11 (23) Lipca 1868 r. zdziałanego, Dyonizemu Broniewskiemu obywatelowi, w Warszawie pod Nr. 2506c. zamieszkałemu, na rok jeden, to jest od 1 Lipca 1868 r., do tegoż dnia i miesiąca 1869 r za rs. 650 wydzierżawiona, własną księgę wieczystą mająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości gruntu w przybliżeniu około 1,500 łokci kwadratowych zawierać mogąca.

Na gruncie tej nieruchomości, znajdują się następujące zabudowania:

1. Oficyna murowana o parterze i jednem piętrze pod półdachem dachówką w części karpiówką, a w części holenderką krytym o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.

Pomiędzy tąż oficyną a posesją Nr. 2481 lit. *a*, jest urządzona z frontu brama wjezdna dwuskrzydłowa, z furtką do wejścia.

3. Oficyna masiv murowana w tyle podwórza stojąca, blachą kryta, o parterze i jednym piętrze, z dwoma kominami murowanemi, nad dach wyprowadzonemi.

3. Komórki z drzewa w słupki postawione, blachą kryte o czterech drzwiach.

4. Komórki po prawej stronie podwórza stojące, z drzewa w słupki postawione, dachówką karpiówką kryte o 6 drzwiach.

5. Kloaka z drzewa w słupki gontami kryta o 2-ch sedesach i przy niej śmietnik z desek zbity, z wierzchu na klapę zamykany. Pomiędzy temi zabudowaniami mieści się podwórze długości około łokci 65, a szerokie około łokci 15.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ignacego Piędzickiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod N-rem 586b. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału II. w Warszawie, w Warszawie pod N. 790 urzędującemu, na ręce własne.

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Jana Mitraszewskiego, urzędnika Magistratu

Obudwom d. 16 (28) Listopada 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie, d. 19 Listopada (1 Grudnia 1868 r. zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Czwilnego w Warszawie, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 czynności swe odbywającego, w wydziale I, o godzinie 10 z rana, d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ignacy Piędzicki, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 3 (15) Grudnia 1868 r.
R. D. Zgórski.

Wywieszone na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 3 (15) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w Trybunale Cywilnym w Warszawie trzech publikacji zbioru objaśnień i i warunków sprzedaży powyższej nieruchomości w dniach 24 Stycznia (5 Lutego), 7 (19) Lutego i dnia 21 Lutego (5 Marca) 1869 r., Trybunał Cywilny tutejszy, wyrokiem z dnia 21 Lutego (5 Marca) 1869 r., termin do przygotowawczego przysądzenia powyżej opisanej nieruchomości na dzień 2 (14) Kwietnia 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to dniu w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 licytacja odbywać się będzie i rozpocznie się od sumy rs. 3,000 lub ⅔ części taksy, jeśli takowa sporządzoną zostanie.

Warszawa d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 1826. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marji Łucji z Baczyńskich po Sewerynie Staniszewskim pozostałej wdowy, w Paryżu zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ignacego Piędzickiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 586B. zamieszkałego, obrane mającej w poszukiwaniu sumy rs. 15,000 z procentem od daty ostatniego kwitu i kosztów od Apolonji-Scholastyki i Karoliny-Polikarpy po dwa imiona mających siostr Czarneckich, współwłaścicielek nieruchomości w Warszawie, pod Nr. 412E. położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1299/1300 zamieszkałych, protokółem Antoniego-Onufrego Szadkowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w d. 6 (18) Listopada 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 412E, przy ulicy Królewskiej, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca czynszu rocznie rs. 7 k. 50, w cyrkule policyjnym i administracyjnym 11, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanych dłużniczek, Apolonji-Scholastyki i Karoliny-Polikarpy po dwa imiona mających, siostr Czarneckich należąca i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kw. 2400 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o parterze i trzech piętrach, z piwnicami murowanemi, blachą żelazną kryta, 5 kominów murowanych mająca.

2. Dwie oficyny masiv murowane o parterze i trzech piętrach blachą kryte, 17 kominów murowanych mające, w których, mianowicie z prawej strony znajduje się na dole 5 okienek od piwnic, oraz sień wchodową, a obok otwór, gdzie się mieszczą kloaki o 4 sedesach na wzniesieniu urządzone, a pod spodem śmietnik.

Pod jedną z tych oficyn jest urządzona studnia, z której za pomocą sprężyny i rurki w ścianie urządzonych, wydobywa się woda do użytku domowego służąca.

Podwórze kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 14-stu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ignacego Piędzickiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 586 lit. B. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Terlikiewicza, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału III go w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce Wojciecha Brochockiego, Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom d. 11 (23) Listopada 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości, w Warszawie, dnia 13 (25) Listopada 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału utejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego, w Warszawie w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej, pod N-rem 549 o godzinie 10-ej z rana, dnia 17 (29) Stycznia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ignacy Piędzicki Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 25 Listop. (7 Grud.) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa, d. 25 List. (7 Grud.) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórki.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 412 *E.* w Warszawie, w Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniach: 17 (29) Stycznia, 31 Stycznia (12 Lutego) i 14 (26) Lutego 1869 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 14 (26) Lutego 1869 r. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia powyżej opisanej nieruchomości na dzień 1 (13) Kwietnia 1869 r. wyznaczył, w którym to dniu o godzinie 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I. Licytacja odbywać się będzie i takowa rozpocznie się od sumy rsr. 15,000, lub ⅔ części taksy jaka sporządzoną zostanie.

Warszawa d. 24 Lutego (8 Marca) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1829.

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie przy ulicy Podwal pod Nr. 519 zamieszkały, ogłasza i donosi niniejszem, że z mocy decyzji Trybunału Cywilnego Warszawskiego w dniach 4 (16) Stycznia 1858 r. i 6 (18) Września t. r. zapadłym, sprzedaną będzie w drodze beneficjalnej

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście Łodzi pod Nr. 3 w rynku Nowego Miasta w Okręgu Zgierskim Powiecie Łodzińskim Gubernji Petrokowskiej położona, do własności Gotlieba Fidler, a obecnie do masy upadłości tegoż należąca, a to na popieranie i działanie Syndyków tymczasowych dopiero wymienionej masy upadłości, jako to: Ferdynanda Szlimm b. Obrońcy Sądowego, a obecnie Rejenta Kancelarji Okręgu Zgierskiego w Łodzi i Morytza Zand Kupca, w mieście Łodzi Okręgu Zgierskim Powiecie Łodzińskim zamieszkałych.

W nieruchomości tej są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy masiv z cegły palonej na wapno murowany, o parterze, pierwszem piętrze, poddaszu z stancjami mieszkalnemi i suterynami, dach dachówką karpiówką dubeltowo kryty, nad który są wyprowadzone dwa kominy murowane, długi łokci 37½, szeroki łokci 24, wysoki od cokułu do dachu wraz z gzemsem łokci 13½.

2 Oficyna masiv z cegły palonej na wapno murowana, o parterze i dwóch piętrach z suterynami sklepionemi, dach dachówką karpiówka pojedynczo kryty, nad który są wyprowadzone 3 kominy murowane, długa łokci 33, szeroka 11, wysoka od cokułu do wierzchu gzemsu łokci 15, dotąd nie wykończona.

3. Zabudowanie gospodarskie, obejmujące w sobie komórki w dziedzińcu pobudowane z bali 3 i 4 calowych, o piętrze, na przyciesiach i podmurowaniu, z kamieni na wapno, dach gontami kryty, długie łokci 20, szerokie łokci 84, wysokie łokci 7.

4. Kldaka z drzewa o 2-ch przedziałach, długa łokci 3½, szeroka łokci 1¾ i wysoka łokci 3

5. Kloaka z drzewa o jednym przedziale, długa łokci 1¾, szeroka łokci 1½, wysoka łokci 3.

6. Drwalnia o 3-ch przedziałach z drzewa gontami kryta, długa łokci 13½, szeroka łokci 4½, wysoka łokci 3½

7 Parkan

8. Sztachety.

9 Plac pod powyższemi zabudowaniami obejmuje łokci kwadratowych 2,357½, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 2 kop. 14 do kasy miasta Łodzi.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbyła się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod Nr. 549 przy ulicy Długiej dnia 12 (24) Stycznia 1859 r., przed W-ym Aleksym Brzezińskim Sędzią tegoż Trybunału delegowanym. Druga publikacja, a zarazem przygotowawcze przysądzenie odbytem zostało przed tymże samym W-ym Aleksym Brzezińskim Sędzią tegoż Trybunału delegowanym dnia 26 Lutego (10 Marca) 1859 r. o godzinie 10½ z rana. Termin do odbycia trzeciej publikacji zbioru objaśnień warunków licytacyjnych, a zarazem ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia, odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Wydziale 3-cim dnia 27 Marca (8 Kwietnia) 1869 r. o godzinie 5 z południa, także przed W-ym Aleksym Brzezińskim Sędzią tegoż Trybunału delegowanym.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs 7,904 kop. 16. jako szacunku taksą przez biegłych Sądowych sporządzoną wykrytego.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych, oraz taksa rzeczonej nieruchomości, przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie i u podpisanego Adwokata.

Warszawa d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.

Teofil Tomicki.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.